

Pors Post

GENEALOGISCH FAMILIEBLAD VAN DE FAMILIE STICHTING PORS

Redactie: H. Pors - Bijendans 36 - 2907 TA Capelle a/d IJssel - Tel.: 010-450 20 80
 Verzending en Administratie: A. Pors - Louise Henriëttelaan 116 - 6713 MJ Ede - Tel.: 08380-515 02
 Giro: 3379325 t.n.v. Penningm. Familie Stichting Pors - v. Rouwenootstraat 9 - 6721 TT Bennekom - Tel.: 08389-1 58 93

REÛNIE 1990

In deze editie van de Pors-Post worden de donateurs weer opgeroepen tot deelneming aan de jaarlijkse familiereünie, alweer de veertiende reünie in het bestaan van onze familiestichting.

Wederom zal een aantal familieleden ontbreken; zij zijn niet meer onder ons. Maar daarom zijn ze nog niet vergeten, integendeel! Maar jammer is het altijd, wanneer wij familieleden missen die zeer wel de gelegenheid hebben naar de reünie te komen, maar dat, zoals dat tegenwoordig schijnt te heten "niet zo zien zitten". Jammer, omdat de reünie toch bedoeld is als "de" ontmoetingsgelegenheid voor alle familieleden en een kans biedt om elkaar tenminste éénmaal per jaar te ontmoeten. Voor onze familiebinding is de reünie van nog groter belang dan de Pors-Post. Daarom doen we elk jaar weer een oproep om toch vooral te komen en daarmee onze voornaamste doelstelling te ondersteunen. Bovendien herdenken wij elk jaar onze overledenen op de reünie en het getuigt zeker van piëteit aan die herdenking deel te nemen.

Op veler verzoek hebben we de reünie ditmaal wat later in de tijd gesteld. Veel familieleden bleken eind september nog met vakantie te zijn of door seizoenwerk verhinderd te wezen aan de reünie deel te nemen. Het bestuur is benieuwd of deze donateurs nu wel kunnen worden begroet.

De nieuwe reünievoorzitter heeft zich veel moeite getroost om het iedereen naar de zin te maken. Op de toegangsprijs wordt ook behoorlijk gesubsidieerd. Daarom zou de reüniecommissie er moed uit scheppen, wanneer de aangeslotenen door hun aanwezigheid er blijk van zouden geven al die moeite te waarderen.

Het bestuur heeft nog steeds zorgen over het beheer van onze familiecollectie. Ook komt zo langzamerhand de opvolging van Henk in zicht als voorzitter van onze stichting en als redacteur van ons blad. Het bestuur staat zeer open voor vernieuwing en verjonging, maar dan moeten er wel kandidaten zijn. In alle familieorganisaties kampt men met het vraagstuk van de opvolging. Zijn er dan geen jongere Porsen, die er iets voor gevoelen ons goede en nuttige werk voort te zetten? Dat zij zich melden!

Onze stichting is zo uniek, vooral door het karakter van de organisatie, dat wij mogen zeggen samen een "instituut" te hebben opgericht en tot op de dag van vandaag hebben in stand gehouden, waarvoor latere generaties ons erkentelijk zullen zijn. Laten we ons gemeenschappelijk erfgoed daarom in stand houden door persoonlijke betrokkenheid en offervaardigheid!

Bestuur:

Voorzitter: Henk Pors
Redactie Pors-Post
Bijendans 36
2907 TA Capelle a/d IJssel
Tel. 010-4502080

2e Voorzitter: Foeko Pors
De Were 122
3332 KH Zwijndrecht
Tel. 078-129879

Secretaris: Arie Pors
Felicitatiedienst
Verzending Pors-Post
Louise Henriëttelaan 116
6713 MJ Ede
Tel. 08380-51502

Penningmeester: Klaas Meyboom
Van Rouwenootstraat 9
6721 TT Bennekom
Tel. 08389-15893

Bestuursleden:

Jan A. Naujoks
Voorzitter Reüniecommissie
Mozartlaan 29
3131 ET Vlaardingen
Tel. 010-4347981

Cor Pors
Liedererf 6
7364 BE Lieren
Tel. 05766-2777

Dirk P. Pors
Ring 479
3195 XJ Pernis
Tel. 010-4169694

Genealogische commissie:

F.H.C. Vos
Blekerslaan 45
3075 PA Rotterdam
Tel. 010-4858975

Gironummer 3379325 Familie Stichting Pors

Van Rouwenootstraat 9
6721 TT Bennekom

ATTEST VAN DE KERKMEESTER VAN POORTUGAAL - 1689

In 1689 kreeg Gijsbrecht Jansz Stoop te Poortugaal ten behoeve van een sollicitatie een attest van de kerkmeesters van Poortugaal, dat mede ondertekend was door Leendert Jacobs Pors en dat luidt:

"Gijsbrecht Jansz Stoop is een litmaat Jezu Christi ende gezondt van geloove ende Godtsalig van leven zoveel ons bekent is. Ende bequaam om voor te lezen ende zingen gelijk hij onder anderen in de kerkke van Poortugaal verscheide maal met goedt kontentement gedaan heeft zoodat die hem tot voor-lezer en zinger ende schoolmeester gelieve aan te nemen vertrouwen dat hij Udele goede dienst zal doen.

Actum Poortugaal den 13en November 1689".

Gijsbrecht Jansz Stoop kréég de baan!
(Streekmuseum Hoeksche Waard)

===== OUD-BESTUURDERS EN MEDEWERKERS BEDANKT. =====

Aan Nico Pors, zijn zoon Willem en schoondochter Ingrid, alsmede aan Jaap Pors is door het bestuur dank gebracht voor "de vele gewichtige diensten" die zij in de afgelopen jaren aan onze organisatie hebben bewezen. Nico heeft het familie-archief (familiecollectie) van de grond af aan opgezet en tot 1989 bijgehouden. Bij die arbeid is hij in het bijzonder door zijn schoondochter Ingrid ondersteund. Doordat Nico weer een vierjarige ambtstermijn heeft aanvaard als ouderling van de Gereformeerde Kerken Vrijgemaakt te Dordrecht en zoon Willem en schoondochter Ingrid gezinsuitbreiding hebben gekregen, hebben zij voor hun werk "belet" moeten vragen. Dat brengt het bestuur voor wat betreft het beheer van de familiecollectie wel in problemen (vooral voor het bijhouden), maar daar kunnen Nico en Ingrid niets aan doen.

Jaap is een groot aantal jaren lid van het bestuur geweest en sedert het vertrek van Jan Pors uit Vlaardingen reünievoorzitter.

Het bestuur heeft van ons aller erkentelijkheid doen blijken door een (overigens bescheiden) cadeau onder couvert.

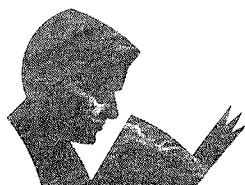
Ook van deze plaats willen wij nogmaals onze hartelijke dank aan het papier toevertrouwen!

BESTUUR

===== KERKELIJKE HERDENKING 1991

In 1991 hopen wij D.V. weer een kerkelijke herdenkings-bijeenkomst te houden in de Oude N.H. Kerk van Charlois. Deze traditionele gebeurtenis staat formeel los van de stichting en de familiereünie, maar geeft uitvoering aan het codicil van wijlen Maria Pors te Oud-Beijerland. Na de a.s. familiereünie zal de voorzitter van het Comité Kerkelijke Herdenkingen Familie Pors de leden van het comité bijeenroepen voor een eerste voorbereidende bespreking.

Het Comité bestaat uit Henk Pors (voorzitter), Arie Pors, Nico Pors, Jaap Pors en Dirk Pors.

U WILT UW VOORGESLACHT LEREN KENNEN,
UW AFKOMST, UW FAMILIEHISTORIE, UW
LEVENDE FAMILIELEDEN?

L E E S D A N D E "PORS-POST" !

ROBERT PORS:

HERINNERINGEN AAN DE MILITAIRE DIENSTPLICHT

"Naam!"

"Pors: P.O.R.S."

Blader, blader: "Klopt! Hier de trap op, een bak koffie pakken en wachten tot je geroepen wordt".

Dat was het eerste couplet van het welkomstlied van ons militaire apparaat dat mij zo hard nodig had, mij daarom liet keuren te Delft en mij ook nog eens opriep om op 4 januari 1988 te verschijnen bij de Saksem Weimarkazerne te Arnhem, om aldaar mijn militaire dienstplicht te vervullen (eerste reisgelegenheid na 6.59 uur, oproepkaart medenemen, indien verhinderd zich direct in verbinding stellen met....enz. enz.)

Het tweede couplet van het welkomstlied was het afhandelen van allerlei formaliteiten: oproepkaarten vergelijken, het ontvangen van een voorschot van f 200,--, medische gegevens natrekken, een prik halen bij de dokter e.d. Vervolgens een rondleiding over de kazerne, de leefruimte voor het grootste deel van de komende veertien maanden. Tijdens welke rondleiding we uiteraard nog

in burger liepen (allemaal heel erg onbekend voor elkaar, dus af en toe wordt er aarzelend iets gezegd) en dus menigmaal het op een legerplaats zeer gangbare (scheld)woord "bolle" naar ons hoofd geslingerd krijgen. Pas later begrijp ik de echte functie van dat woord, dat neerkomt op "verse", iemand van de laatste lichte: door dat woord te kunnen bezigen, laat men merken dat men zelf niet meer zo lang als jij hoeft: men is dichterbij het hervatten van het burgerleven.

Vervolgens worden we allemaal in ons hemd, nee erger, in onze onderbroek gezet. Met enige weemoed laat ik m'n burgerkleden in de immens grote plunjebaal verdwijnen om vervolgens het hele groen-bruine "kloffie" aangemeten te krijgen, van zes paar sokken tot gasmasker, om weer uit de boogtent te komen in een vreselijk tenue: het DT (= diensttenue, het leger hangt aan elkaar van afkortingen), het "nette pak", maar zonder stropdas en aan m'n voeten die belachelijke dienst-gympen en voor me een onzettend volle plunjebaal: m'n huishouden voor de komende veertien maanden.

Het is allemaal vreemd, niemand in de buurt ken ik, ik word toegeschreeuwd door "indrukwekkende" figuren met iets geels op hun schouders, ik zie er waarschijnlijk erg lachwekkend uit (want m'n lotgenoten doen dat ook!): ik begin me al redelijk ongelukkig te voelen...

Pas bij de kamerindeling blijkt dat ik ben ingedeeld bij een mortierpeloton. Het geeft een soort opluchting, ook bij de anderen, niet te horen bij "de zandhazen" van de onderste twee lagen van het gebouw. Om me heen kijkend zie ik de gezichten die ik veertien maanden lang om me heen zal zien: waarmee ik op één kamer, in één peloton gestopt wordt, ongeacht afkomst, achtergrond, opleiding, interesses en dergelijke.

De drill en de discipline zijn natuurlijk de beste middelen om van dit stelletje

VOOR HET VADERLAND !

EN ZELF HET BESTE VAN JE DIENSTTIJD
MAKEN....

burgers een goed functionerend peloton (berekend op zijn oorlogstaak) te maken. Daaraan begint men dan ook direct. Ten eerste loopt men in hetzelfde uniform: de eerste dagen die vreselijke overall, met daarop een pleister met je naam, de veldpet, de buitenjas en de "kissies", waaraan velen moeten wennen. Ten tweede wordt men vanaf het eerste moment toegeblift door van alles "wat al in de kazerne hoorde", zelfs door een korporaal die al gauw bekend staat als "babyface". We worden in het gelid afgemarcheerd naar de eetzaal, na het eten weer een appèl (dapper "links", rechts!" meeschreeuwen op de maat van de verschillende exercitie-onderdelen) en dan 's-avonds, onder leiding, de PSU (Persoonlijke Standaard Uitrusting) controleren, leren kennen en gebruiksgereed maken. Ook een spannend moment van de eerste avond: voor het eerst je "eigen" wapen even beethouden, in mijn geval een UZI-machinepistool.

|| BINNEN KORTE TIJD
|| WORDEN DEZE MENSEN
|| OMGESMEED IN EEN
|| OP ELKAAR INGESPEELD
|| TEAM.

=====

TWEE KORRELS ZAND
IN DE LOOP VAN JE
MACHINEPISTOOL?

"Ik beschuldig je
van het stelen van
oefenterrein!"

=====

Zo wordt de hele week doorgebracht met het aanleren van alles wat nieuw is: van het vastmaken van de wapenschildjes aan het "nette pak" (wee degene die de bolle kant van de moertjes niet naar binnen gekeerd heeft!) tot het geheel uiteen nemen en ineen zetten van het wapen. En alles wat daartussen ligt: het organiek opvouwen van werkelijk alle kleren (van zwembroek tot overall), het organiek bepakken van de kast, het organiek opmaken van het bed ("Ik voel hier een bobbel, overdoen: over vijf minuten herinspectie!", aldus de luitenant), het organiek (in de loop-pas) aantreden op het appèl, het organiek "gereed voor inspectie" melden van de kamer (op de seconde af half acht 's-morgens en kwart voor één 's-middags) enz. enz.

Verder haalt de PC (Pelotonscommandant) of PS (Pelotonssergeant) de hand langs je kin om te kijken of je wel dicht genoeg tegen het scheerapparaat aan geleund hebt; haalt men de vingers onder de rand van het W.C. door, om te kijken of de borstel ook dáár is geweest; haalt men een bed opzij om te kijken of er geen stofje op de benedenste plint ligt ("Willen jullie soms nekkrimp?"); beweert men kamelen te zien in de loop van de UZI, ook wanneer deze driemaal droog doorgehaald en ingeolied is (standaardgrapje bij een "vieze" loop (waarin men nog twee korrels zand meent te zien): "Ik beschuldig je van het stelen van oefenterrein"); moet ik m'n schoenen opnieuw poetsen omdat ik de hak niet geheel meegenomen heb en moet de douche overnieuw gedaan worden omdat er nog een haar bij het putje lag.

Daarnaast verblijven we ook heel wat uurtjes in de leslokalen, want aan theorie ontbreekt het niet: ZHKH (Zelf Hulp Kameraden Hulp, een soort EHBO, aangepast aan het ruwe slagveld, wapenleer, voertuigherkenning (ontzettend saai), krijgstuicht en administratieve rompslomp. Dit gaat in het begin zelfs gepaard met schriftelijke overhoringen, bij onvoldoende resultaat opnieuw te maken op een voor de betrokkene zeer ongunstig tijdstip. Er moet 's-avonds dus zelfs weer geleerd worden.

Zo hebben we het de eerste week erg druk met allemaal nieuwigheden. De dagen duren

lang ('s-morgens half acht klaar staan, na om half zeven op ruwe wijze gewekt te zijn, en tot 's-avonds een uur of negen doorgaan) en als ik op vrijdag 's-avonds thuiskom, heb ik het gevoel een maand van huis geweest te zijn.

De tweede week. Uiteraard heb ik, op aanraden van mijn broer (die het voorrecht geniet de militaire dienstplicht achter de rug te hebben), in het weekend mijn baret drijfnat gemaakt en opgerold, zodat deze niet al te "bol" op het hoofd staat, maar al redelijk richting rechteroor neigt. Na het vrije burgerleven weer in het strakke keurslijf van het militaire regime.

Wat is ons ook toebedeeld in die tweede week? De eerste velddienst! Soldaatje spelen, net als een zeker aantal jaren tevoren. Ik had er nooit echt moeite mee gehad, maar we leren zelfs hoe we moeten vallen. Verder allemaal enge, vieze dingen als: tijgersluipgang, robbegang, gezichtscamouflage (een dikke zwarte "S" over het gezicht, die 's-avonds in de kazerne verdraaid lastig te verwijderen blijkt te zijn), helmcamouflage (en dat terwijl men ons een Amerikaans helmcamouflagedoek à f 3,50 had aangesmeerd), uitrustingscamouflage, DKWVV'en (Duiken, Kruipen, Waarnemen, Vuurpositie innemen en Vuren en wat dies meer zij). En wat is een tijgersluipgang vermoeiend! Na deze vuurdoop van een dag gaan we "gebroken" richting kazerne, niet om wat uit te rusten van het woelige slagveld, maar om al ons oorlogstuig weer inspectiegereed te maken: werkelijk elke zandkorrel dient verwijderd te worden. De leiding kent de UZI uiteraard beter dan wij en weet dus ook de plekjes te vinden waar zich toch nog een respectabel aantal korrels verscholen houdt: herinspectie....En dan te bedenken dat ook koppel, veldfles, mok, veldfleshouder, pukkel, pio(niers)schop, alsmede helm en laarzen van elk denkbaar vuil ontdaan dienen te worden. Elke molecuul grond, van het oefenterrein meegebracht, bevindt zich na de laatste inspectie buiten de legeringskamer: ik kan gerust gaan slapen, na me ook zelf gereinigd te hebben.

Langzamerhand begint het ritme te komen: 's-maandags (zó vroeg, dat blijft tegenvallen) richting Arnhem om aldaar de komende vijf dagen me te bekwamen in het winnen van een oorlog. Wij krijgen op den duur namelijk ook wapenexercitie: hoe werkt zo'n mortier, wat zijn de handelingen die verricht moeten worden om een gedeelte van de vijand (ongeveer 100 bij 150 meters) in het stof te doen happen en de trommelvliezen te doen scheuren? Herhalen, herhalen, herhalen: elke handeling zal routine worden, net zo lang tot dat team van vijf mensen (aan één mortier, er zitten drie mortieren in één peloton), dat elkaar voorheen nooit gezien had, vanuit ruststand ("tiet veur un pafke") een 120 mm-granaat binnen anderhalve minuut op des vijands hoofd heeft doen neerkomen.

Uiteraard in verbeelding: écht schieten met de mortieren is een zeldzaamheid die gepaard gaat met zeer, zeer strenge veiligheidseisen en -maatregelen. De "baan" of "paal" wordt weken vantevoren besproken, het vervoer en de verdeling van de munitie (zetpillen, waarvan je echt niet meer dan één tegelijk draagt) gaat zeer secuur, het dragen van oorkleppen is verplicht (maar dat wil men ook echt wel, wanneer de schoten afgevuurd gaan worden), toestemming om te vuren wordt van zeer hoge hand gegeven; vanaf een bepaalde windkracht mag niet geschoten worden met lichtgranaten (één lichtgranaat geeft overigens evenveel licht als 5.000.000 kaarsen), en evenmin wanneer men het te droog acht. Zo hebben we eens ongeveer vier uur achtereen staan wachten zonder één schot te lossen, waarna ons verteld werd dat het hele "feest" niet doorging.

Aangezien ik als boordschutter ben ingedeeld op de "waarnemersbak" (het pantservoertuig, een YPR, voor de waarnemer) kan ik met de schietoefeningen mee de bunker in op het voorterrein, om door een LAM (Laser Afstands Meter) de inslagen te bekijken (op een afstand van anderhalve kilometer) en op militaire wijze in kaart te brengen; om vervolgens in bepaalde codes correcties door te geven naar het VRC (Vuurregelcentrum) bij het peloton door middel van radiotelefonische procedures. Leuk werk, zonder meer!

Ook het avondleven op de kazerne begint langzamerhand te wennen. Gelukkig vormt ons peloton een hechte groep met grote saamhorigheid. Na de gezamenlijke maaltijd (à f 3,25 en bepaald niet karig, al is de "prak" thuis van betere kwaliteit) volgt meestal hetzelfde ritme: laarzen poetsen (gegarandeerd elke avond!), lekker douchen,

in burger omkleden, kaartje leggen, journaal bekijken, beetje babbelen, uitgebreid de krant lezen, een enkele keer (als ik me echt lui voel) een film bekijken (in de kantine, waar de meters pils grif rondgaan, of op de eigen legeringskamer op de TV) en... ik heb nooit zoveel tijd gehad om literatuur en tijdschriften te verslinden. Uiteraard leef ik naar de vrijdagavond toe, maar in eerste instantie naar de woensdagavond: een half uur in de rij staan om met het thuisfront te kunnen bellen; zeer spijtig om na een half uur (en ettelijke guldens) de hoorn te moeten neerleggen. En ook geschreven correspondentie komt er aan te pas: "Vaandrig, was de post er al?" Helemaal fijn om tijdens een oefening, per veldpost, zo'n envelop te ontvangen. ("Aan de dpl. grenadier R.P. (of gewoon "Robert", terwijl voornamen in het leger nagenoeg taboe zijn Pors, reg. nr. 68.02.26.272, C-mr.pel., Paost-cie, lle Painfbat G.G. (= Garde Grenadiers) enz. enz. Zo'n enveloppe was volgeschreven met afkortingen!

=====

FOTO: G A S A L A R M !

=====

Hoe zag zo'n oefening er ongeveer uit? In ieder geval steevast (nog) eerder appèl dan in een "normale" week. Vervolgens komt het beladen van de voertuigen aan de beurt: de eigen uitrusting, die met het toenemen van oorlogservaring steeds verder uitgebreid wordt met: broodbelegsel, eitjes, blikken nasi. poeder voor chocolademelk, tijdschriften (ja, ècht!), eigen steelpannetjes, koeken en op de laatste oefening zelfs spuitroom (voor op de koffie of warme chocolademelk). Dat is geen algemeen beeld: wij (sergeant-waarnemer, chauffeur en ik) staan op den duur bekend om onze "overlevingsvoorraden" en heerlijke bakluchtjes vanuit de YPR). Maar ik was bezig over de voertuigbelading: na de persoonlijke bagage (waarbij in mijn geval ook een camera behoort) komt ook de uitrusting van het voertuig aan bod: camouflagenetten, een schop, een hakbijl, boordradio's (in ons geval drie stuks) met enorme antennes, de laser-afstandsmeter (een apparaat met de waarde van een flinke auto), immense batterijen, seinvlaggen, een steun voor de LAM, verrekijkers, het gereedschap voor de chauffeur, enz. enz.

Afhankelijk van de afstand naar het oefengebied rijden de rupsvoertuigen op eigen gelegenheid of worden ze op vrachtwagens gezet. Op het oorlogsterrein aangekomen wordt standaard een verzamelgebied ingericht: men gaat "in een rondom", zet wachtposten uit, camoufleert voertuig en zichzelf, legt lijnverbindingen uit naar de commandopost en krijgt orders voor de komende 24 uren. En uiteraard worden de activiteiten van de vijand vermeld. Lachwekkend om te zien hoe serieus al die volwassen kerels oorlogje kunnen spelen. Uiteraard heerst er een strakke lichts- en geluidsdiscipline, met name 's-nachts.

En wat valt er de komende week te verwachten, voordat ik me eindelijk in burger kan steken? Een sergeant-majoor, kapitein of ander "geelschouderigs", die je komt vertellen dat de camouflage niet goed (genoeg) gedaan is; een gasalarm, waarbij we geacht worden een zeer beschermend, maar eveneens zeer warm pak aan te trekken, alsmede een gasmasker aan ons gelaat te zetten (word je op den duur ècht zat!), een hondewacht waarbij de ogen niet open te houden zijn en waarbij men ook nog eens zo geniepig is ons te controleren.

(vervolg in de volgende Pors-Post)

GEBRANDSCHILDERDE RAAMMEDAILLONS MET
FAMILIEWAPEN PORS

Wij ontvangen regelmatig verzoeken om inlichtingen welke kunstenaars zich bezighouden met het vervaardigen van gebrandschilderde raammedaillons met het familiewapen in de juiste kleuren. Op menige reünie hebben wij dergelijke medaillons vertoond. Zij zijn er in allerlei formaten en uitvoeringen en men kan ze dus zo duur maken als men zelf wil. Dat hangt af van de hoeveelheid gekleurd glas en het gebruikte lood in de medaillons. Maar de prijzen zullen toch gauw tussen f 250.- en f 400.- liggen.

Op de komende reünie zal wederom zo'n gebrandschilderd medaillon te zien zijn. Wij hebben goede ervaringen, zowel wat kwaliteit als prijs betreft met Kunst-atelier K.W. van Hilten, Lombardije 4 te 3524 KW Utrecht. Deze kunstenaar bezit al een mal van ons wapen, zodat voor nieuwe bestellers de kosten van tekenen e.d. kunnen worden bespaard. Geïnteresseerden kunnen zich direct met de heer Van Hilten in verbinding stellen.

=====

WILT U EEN INTRODUCE MEENEMEN NAAR DE REUNIE?

Nou, dat mag! De enige voorwaarde is dat voor degenen die u meeneemt - en dat kunnen vrienden of kennissen zijn - de normale entreprijs wordt betaald. U hoeft niet méér te doen dan op uw aanmeldingskaart het totale aantal personen te vermelden waarmee u de reünie bezoekt.

=====

STICHTINGSATTRIBUTEN VERKRIJGBAAR

Bij onze secretaris (tel. 08380-51502) kunnen allerlei familie-attributen worden besteld. Arie kan leveren: boekjes over de Porsen, insignes, wapenafbeeldingen, gegraveerd glaswerk enz. enz. Men hoeft hem maar te bellen!

=====

MEERIJDEN NAAR DE REUNIE

Dirk Pors probeert het meerijden naar de reünie te coördineren voor degenen die niet over eigen vervoer beschikken. Ook zorgt hij er voor dat Porsen die moeite hebben met lopen, van en naar het station Vlaardingen-Deltahotel worden gebracht. Maar dan moet men hem vooraf even bellen. Zijn telefoonnummer is 010-4169694

=====

REUNIE-IDEEN?

De voorzitter van de reüniecommissie zit er om te springen. Men kan Jan Naujoks

-1360-

er over bellen op nummer 010-4347981.

U WILT IETS OVER UW VOOROUDEURS WETEN?

Floor Vos is graag bereid u daarbij te helpen, maar het uitzoeken van de juiste familierelaties kost altijd wat tijd. Daarom doet u er goed aan hem vooraf even te bellen (010-4858975) of te schrijven (Blekerslaan 45, 3075 PA Rotterdam) onder opgaaf van wat u precies wilt weten. Floor heeft dan gelegenheid het voor u na te gaan en u op de reünie zo goed mogelijk in te lichten.

CONTRIBUTIEBETALING IN TERMIJNEN

U ziet er tegen op om de jaarlijkse contributie ad f 30.00 ineens te voldoen? Geen nood, de penningmeester kan u inlichten over automatische girobetaling in driemaandelijke of halfjaarlijkse termijnen. Bel hem op, tel. 08389-15893. Het gemak dient de mens!

PER FAX BEREIKBAAR

U wilt ons snel iets vragen of een familie-document overseinen, bijvoorbeeld via de zaak waar u werkt? Dat kan. Ons faxnummer is 010-4512941.

We staan voor niets!

BRIEVEN AAN BEJAARDE PORSSEN

Ons bestuurslid Foeko heeft de taak op zich genomen om Porsen die een respectabele leeftijd bereiken, namens de stichting een brief te schrijven. Intussen zijn er al heel wat van die meelevende brieven uitgegaan.

Wij merken dat dit door de ontvangers zeer gewaardeerd wordt.

Ook de felicitatiekaarten worden op prijs gesteld. Dat blijkt vooral als de PTT - bij hoge uitzondering - er eens een niet op tijd bestelt.... Dan komen er telefoontjes met de vraag "of men er nog bijhoort". Ja hoor, altijd!

ZELF EXPOSEREN OP DE REUNIE

Wij zouden het erg leuk vinden, wanneer de reüniebezoekers zelf foto's e.d. op de reünie zouden willen exposeren. Plak uw familiefoto's, voorzien van onderschriften op een stuk karton en hang die op de reünie op. Wij zijn er nieuwsgierig naar!

PRIJZEN VOOR DE TOMBOLA

Elk jaar houden we op de reünie een tombola. Reünisten die prijzen of prijsjes voor deze verloting willen meenemen, worden daartoe weer graag uitgenodigd. U kunt uw te verloten "erfstukken" voor de aanvang van de reünie aan de reüniecommissie afgeven! Hartelijk dank bij voorbaat.

MENSENLEVEN....HERINNERINGEN EN.....PAPIER

In ons vorige nummer maakten wij melding van het overlijden van Jakoba Hendriksje Pors, geboren op 15 oktober 1899 te Lekkerkerk en overleden op 31 januari 1990 te Rotterdam.

Mevrouw Anneke Pors-iBos, Posweg 16 te 3192 TH Hoogvliet was zo vriendelijk nog eens na te gaan welke documenten van de overleden leden van haar (aangetrouwde) familie wellicht voor onze familiecollectie zouden kunnen worden afgestaan. En daarin vinden wij altijd wel weer levensverhalen en foto's, die bruikbaar zijn voor het beschrijven van het Porsengeslacht.

Jakoba Hendriksje, tante Co, is negentig jaar geworden. De laatste vier jaren woonde zij in "De Breede Vliet", want zij leed aan dementie. "Leed, lijden", dat zijn eigenlijk geen goede woorden om haar situatie te beschrijven. De ziekte beschermt de patiënt tegen een al te groot leed. Herkenning was er niet meer bij haar, allerlei herinneringen van vroeger liepen door elkaar heen. Niettemin had zij gelukkige momenten, want vaak zei ze dat men in De Breede Vliet maar wat blij was, dat ze daar was komen helpen. Want men had het daar al zo druk... Met sommige dingen kon zij inderdaad nog behulpzaam zijn!

Tante Co's leven heeft in het teken gestaan van dienende liefde. Als ongehuwde vrouw nam zij de taak op zich om haar ouders tot hun dood toe te verzorgen. Daarna verzorgde zij familieleden; kinderen groeiden een tijdlang bij haar op.

Eenmaal op leeftijd gekomen, bracht zij nog een aantal jaren door in "Vredehagen", maar op den duur ging het daar toch niet meer en moest zij naar "De Breede Vliet". Haar leven stond in het teken van blijdschap, blijdschap in de Heere. Velen begrijpen dat tegenwoordig niet meer. Maar voor tante Co was de Heere een levende Werkelijkheid, waarnaar zij met al haar noden kon vluchten. Zij vertrouwde rotsvast op God. Kerkgang was voor haar geen "must", maar iets waarnaar zij uitzag, vooral naar het Heilig Avondmaal, waarop zij zich terdege voorbereidde. De Psalm die het best bij haar leven paste, was Psalm 117, omdat daarin wordt gesproken van Gods goedertierenheid en trouw.

HIERNAAST EEN FOTO VAN
JAKOBA HENDRIKSJE PORS
UIT HAAR PASPOORT. DE
ZWARE STEPELS HEBBEN
WIJ MOETEN WEGKNIPPEN.
=====

RECHTS: Er bevond zich
meer in de enveloppe
die Anneke ons zond,
o.a. een foto van Baldeüs
Adrianus Pors en

zijn echtgenote Geertruida Anna Schot.
Baldeüs werd geboren op 11 april 1901,
zijn echtgenote Geertruida Schot op 12
april 1904 te Bergen op Zoom. Jarenlang
heeft dit echtpaar een kruidenierswinkel
gehad op de hoek van de Havenzicht-
straat en de Beukelsweg te Rotterdam.

Elke keer weer opnieuw stemt het ons
weemoedig, wanneer wij geconfronteerd
worden met documenten en foto's die bij
mensen hebben gehoord. Die documenten
en foto's blijven, maar de herinneringen
aan hun levens ebben langzaam weg in de
tijd. Daarom is het goed deze vast te
houden door ze, zij het onvolledig, in
ons blad te vermelden en hun foto's
en papieren in onze familiecollectie te
bewaren! Alleen dit doel al wettigt
het bestaan onzer stichting. Dat doel
verdient ons aller steun!

Een foto van de winkel op de hoek van de Havenzichtstraat en de Beukelsweg te Rotterdam.

De schrijver van dit artikel (Henk) is er menigmaal op de fiets voorbij gekomen, maar er helaas nooit binnen geweest....

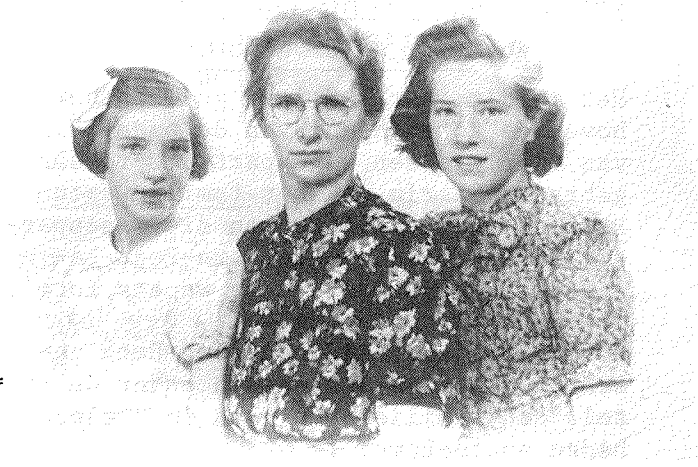
Hieronder nog een foto van Baldeüs Adrianus Pors als marineman.

Alweer lang vervlogen tijden!

FOTO VAN TEUNIS PORS EN CORNELIA NIE-
MANTSVERDRIET. TEUNIS WAS EEN BROEDER
VAN BALDEÛS ADRIANUS

RECHTS: GEETRUIDA ANNA PORS-SCHOT MET
MARTHA (MAARTJE) EN JOHANNA (ANNIE).

Bij de documenten bevonden zich o.a. een rouwkaart van Adrianus Baldeüs Pors, overleden te IJsselmonde op 11 juni 1929 als gevolg van een droevig ongeval, ondertekend door Teunis Pors en M.Pors-Van Dam; rouwkaart van Maartje Pors, geboren Van Dam, 73 jaar, overleden IJsselmonde 30 mei 1941, ondertekend door Teunis Pors, paspoorten, persoonsbewijs G.A. Pors-Schot, distributiestamkaart Baldeüs Adrianus Pors en veel foto's. Geetruida Anna-Pors-Schot overleed op 5 dec. 1989. Zie Pors-Post bladzijde 1338.

Tot slot nog een foto van Gottlieb Sabielny en Tiny Pors. Tiny was een zuster van Baldeüs Adrianus Pors. Een dochter van dit echtpaar is als eens bij onze stichting aangesloten geweest, maar we zijn haar kwijt... Misschien reageert zij nu. Wij realiseren ons terdege, dat wij op deze en de voorgaande pagina's maar heel summiere

informatie hebben kunnen geven. Wanneer de nabestaanden deze informatie willen aanvullen, dan stellen wij hen daartoe gaarne in de gelegenheid!

Anneke Pors-Bos danken wij zeer hartelijk voor haar bijdragen. De familie kan ervan verzekerd zijn, dat alle documenten en foto's door ons in de collectie worden bewaard.

FOTO'S NABESTELLEN

Op elke reünie zijn de foto's opgehangen van de reünie van het jaar daarvóór. Bij elkaar zijn het veel meer foto's dan wij in de Pors-Post hebben kunnen publiceren. Ook dit jaar kunnen de reünisten foto's, waarvoor zij belangstelling hebben, nabestellen. Men wende zich op de reünie daarvoor tot Arie.

Oude foto's die in de Pors-Post verschijnen kunnen natuurlijk ook worden nabesteld.

FAMILIEWAPEN BOVEN DE TORENINGANG VAN DE OUDE KERK VAN CHARLOIS IS NU 330 JAAR OUD

Het is dit jaar 330 jaar geleden dat boven de toreningang van de oude kerk van Charlois een wapenpartij werd aangebracht waarin ook het familiewapen Pors voorkomt. Wij hebben die wapenpartij enkele malen in de Pors-Post beschreven en van alle deze wapens foto's in ons blad opgenomen.

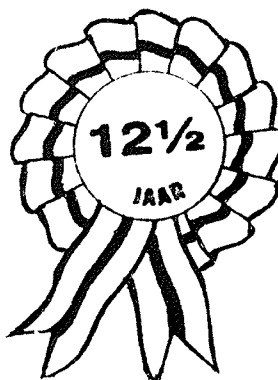
Ook is er indertijd een door Henk geschreven boekje verschenen onder de titel "Het familiewapen Pors in verleden, heden en toekomst".

De wapenpartij boven de toreningang van de oude kerk werd daar aangebracht bij het gereedkomen van dit bouwsel in 1600. Het zoontje van de Charloisse schout, Edmund van Diest, heeft indertijd de wapenpartij onthuld. Leendert

Ariens Pors was toen president-schepen, d.w.z. voorzitter van het schepencollege. Het familiewapen Pors, dat nu 330 jaar boven de toreningang prijkt, is intussen zwaar aangetast door de tand des tijds en door de zure regen, die zoveel monumenten uit het verleden aantast. Maar de bomen en de schapen zijn nog goed te zien. Elke vijf jaar, als er Porsen samenkomen in de oude kerk, hebben wij gelegenheid er een blik op te slaan.

Vijf jaar ouder is het wapen dat voorkomt op een lakzegel, gehecht aan een charter uit 1655. Ook dit wapen is in ons blad al meermalen beschreven. Nu het wapen op de kerk 330 jaar (!) oud is, wilden wij daarvan toch melding maken.

Zal het er over 300 jaar nog zijn? Hoeveel Porsengeneraties hebben al niet naar dit beeldhouwde wapen opgezien. Inderdaad, een oud en zinvol familiesymbool dat ons allen toebehoort en dat wij van generatie op generatie doorgeven als een teken van de verbondenheid van alle Porsen!

U VERGEET UW JUBILERENDE STICHTING TOCH NIET?
DENK AAN DE CONTRIBUTIE, AAN EEN EVENTUELE EXTRA BIJDRAGE, AAN HET REUNIEBEZOEK, AAN HET OPSTUREN VAN FOTO'S EN ARTIKELEN VOOR DE PORS-POST!
BEDANKT BIJ VOORBAAT!

UITNODIGING

TOT BIJWONING VAN DE VEERTIENDE FAMILIEREUNIE VAN DE FAMILIE STICHTING PORS

TE HOUDEN OP ZATERDAG 6 OCTOBER 1990 IN DE TRITONZAAL VAN HET DELTAHOTEL TE VLAARDINGEN.

DE REUNIE BEGINT OM 10 UUR PRECIES, MAAR DE ZAAL IS AL OM 9.30 UUR OPEN.

Het Deltahotel is gelegen aan de Nieuwe Maas, niet ver verwijderd van het station. Is het u toch te ver, dan halen we u van het station op en brengen u na afloop van de reünie daar ook weer terug!

Bij aankomst wordt koffie en cake geserveerd.

In de ochtenduren komt het bestuur aan het woord om verslag te doen van het reilen en zeilen van onze stichting in het afgelopen stichtingsjaar.

De voorzitter zal de herdenking inleiden van ons voorgeslacht en van de in de afgelopen periode overleden familieleden en stichtingsvrienden. Wij stellen het op hoge prijs, wanneer de nabestaanden daarbij aanwezig willen zijn.

VOORTS ZAL HIJ DE NIEUWE REUNIEVOORZITTER, ONZE VRIEND JAN NAUJOKS INSTALLEREN EN HEM DE KETEN MET HET FAMILIEWAPEN OMHANGEN.

DE CONSUMTIEPRIJZEN ZIJN BEPERKT TOT ZEGGE EN SCHRIJVEN TWEE GULDEN PER CONSUMPTIE!

WIJ ZULLEN GEZAMENLIJK LUNCHEN.

Natuurlijk is er ook weer een TOMBOLA. Reünisten die prijzen of prijsjes voor deze loterij willen meebrengen, worden daartoe hartelijk uitgenodigd.

DE TOEGANGSPRIJS BEDRAAGT f 27,50, koffie met cake bij binnenkomst en de lunch i n b e g r e p e n. PARKEREN IS BIJ HET DELTAHOTEL GEEN PROBLEEM.

Per deelnemer dient een bedrag van f 27,50 te worden overgemaakt op giro 33 79 325 van Penningmeester Fam. Stichting Pors te Bennekom.

LEES DE BERICHTJES OP PAGINA 1360 VAN DEZE PORS-POST.

NA DE LUNCH VOLGT EEN GEZELLIG SAMENZIJN. DE REUNIECOMMISSIE, VOOR HET EERST ONDER LEIDING VAN ONZE VRIEND JAN NAUJOKS, HEEFT ZEER HAAR BEST GEDAAN OM EEN VOOR IEDEREEN AANVAARDBAAR EN ONDERHOUDEND PROGRAMMA TE BIEDEN.

BOVENAL GAAT HET OM DE ONTMOETING VAN ONZE FAMILIE. DE REUNIE IS DAARTOE "DE" GELEGENHEID!

VERDER REUNIENIEUWS VINDT U IN DEZE EDITIE VAN DE PORS-POST.

FAMILIELEDEN EN VRIENDEN!

U BENT ZEER HARTELIJK WELKOM! TOON UW BELANGSTELLING VOOR ONS WERK DOOR UW AANWEZIGHEID. DAARMEE HOUDT U ONZE STICHTING IN STAND.

HET IS NIET DE STICHTING VAN HET BESTUUR, NOCH VAN DE REUNIECOMMISSIE, MAAR

HET IS U W STICHTING !
=====

FAMILIE STICHTING
PORS

AAN ALLE AANGESLOTENEN VAN DE FAMILIE
STICHTING PORS

=====

WAARDE STICHTINGSVRIENDEN EN -VRIENDINNEN!

ONZE FAMILIECOLLECTIE BEVAT NAAST DE PERSOONLIJKE GEGEVENS VAN VEEL PORSSEN OOK EEN UITGEBREIDE VERZAMELING FAMILIEFOTO'S, BRIEVEN, HANDSCHRIFTEN, ONDERSCHIEDINGSTEKENS EN RIDDERORDEN EN ANDERE ZAKEN DIE EIGENDOM VAN PORSSEN EN AANVERWANTEN ZIJN GEWEEST. AL DIE OBJECTEN ZIJN NIET ALLEEN VAN BELANG OM DE PORSSEN NOG BETER TE LEREN KENNEN, MAAR OOK OM EEN "ERFGOED" NA TE LATEN VOOR NA ONS KOMENDE GENERATIES.

TOCH MERKEN WE KEER OP KEER WEER, DAT NA OVERLIJDENSGEVALLEN ALLERLEI DINGEN DOOR NABESTAANDEN WORDEN WEGGEGOOID OF ZODANIG ONDER ALLERLEI PERSONEN WORDEN VERSPREID, DAT DIE OP DEN DUUR ONVINDBAAR WORDEN. HEET WAT ATTRIBUTEN, WAARAAN VAAK PERSOONLIJKE EN EMOTIONELE HERINNERINGEN ZIJN VERBONDEN, VERDWIJNEN IN SCHOENENDOZEN, TUSSEN DE OUDE ROMMEL OP ZOLDER, JA, ZELFS IN DE VUILNISBAK OF NAAR DE MARKTEN VAN OPKOPERS EN VERZAMELAARS VAN OUDE PLAATJES!

WIJ BETREUREN DAT ZEER, OMDAT WIJ VAN MENING ZIJN DAT FOTO'S E.D. DAAR NIET THUISHOREN, MAAR IN ONZE COLLECTIE DIENEN TE WORDEN BEWAARD VOOR ONSZELF, VOOR ONDERZOEKERS EN VOORAL VOOR ONS NAGESLACHT. OM DIE REDENEN HEBBEN WIJ ER HERHAALDELIJK OP AANGEDRONGEN OM ZAKEN, DIE MEN NA ZIJN OVERLIJDEN AAN ONS WIL AFSTAAN, DUIDELIJK TE REGISTREREN EN ALS ZODANIG TE WILLEN AANMERKEN, C.Q. DEZE IN EEN TESTAMENT OF IN DE DAARBIJ BEHORENDE CODICILLEN TE BESTEMMEN.

U KUNT BIJ DE ONDERGETEKENDE PLAKETIKETTEN VERKRIJGEN, DIE U KUNT AANBRENGEN OP VOORWERPEN DIE U VOOR ONS WILT BESTEMMEN, BIJV. DOOR DEZE AAN DE ACHTERZIJDE VAN FOTO'S, ALBUMS, DOCUMENTEN E.D. AAN TE BRENGEN. WELKOM ZIJN VOORTS PASPOORTEN, STAMKAARTEN; PERSOONSBEWIJZEN, BRIEVEN, LEVENSBESCHRIJVINGEN, TROUWBOEKJES, GEBORTEBEWIJZEN, OVERLIJDENSAKTEN, VERKLARINGEN VAN GRAFRECHT, ONDERSCHIEDINGEN, DIPLOMA'S, BOEKWERKEN, SCHILDERIJEN, KORTOM ALLES WAT BETREKKING HEEFT OP HET LEVEN VAN PORSSEN EN HUN AANVERWANTEN.

VOOR HET GEVAL U TESTAMENTAIRE BESCHIKKINGEN WILT MAKEN, GELIEVE U ZICH TE WENDEN TOT UW NOTARIS, MAAR OOK WIJ ZIJN GRAAG BEHULPZAAM BIJ HET OPSTELLEN VAN UW VOOR ONS BESTEMDE NALATENSCHAP.

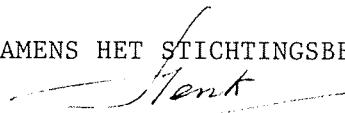
WIJ VRAGEN DIT ALLES NIET VOOR ONSZELF, MAAR VOOR ONS GEMEENSCHAPPELIJKE DOEL: DE HERINNERING AAN ONS VOORGESLACHT LEVEND TE HOUDEN EN DE KENNIS EN DE WETENSCHAP OMTRENT ONZE FAMILIE OVER TE DRAGEN NAAR NA ONS KOMENDE GENERATIES.

WIE DE BEDOELDE ETIKETTEN WIL ONTVANGEN, STELLE ZICH MET MIJ IN VERBINDING.

WATERDICHT IS OOK DIT SYSTEEM NIET, MAAR WELLICHT REDDEN WIJ DAARDOOR TOCH EEN AANTAL ZAKEN VOOR ONZE FAMILIECOLLECTIE.

VOOR UW MEDEWERKING DANKEN WIJ U BIJ VOORBAAT HEEL HARTELIJK!

NAMENS HET STICHTINGSBESTUUR,

(Voorzitter)

DIT OBJECT IS NA MIJN OVERLIJDEN AF TE STAAN

AAN DE FAMILIE STICHTING PORS

DATUM:

HANDTEKENING:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

DE BEVOLKING VAN HET DORP CHARLOIS IN 1644

Op 26 juni 1644 gaven schout en schepenen van Charlois opdracht om het aantal huizen en de bewoners daarvan te tellen. Van belang daarbij was ook het aantal schoorstenen. Een en ander was nodig voor het opleggen van gemeentelijke belastingen.

Uit de lijst die toen werd samengesteld, krijgen wij een aardig beeld van de toenmalige bevolking. Allerlei namen, die ons bekend geworden zijn uit het genealogisch en historisch onderzoek dat wij in de loop van de tijd hebben verricht, duiken er weer in op. De telling leidde tot het volgende resultaat:

Machtel Baltens
 Pieter Gijsz. timmerman
 De grond van Jacob van Cleeff
 Jan Corn. van Utrecht
 Claes Bastiaensz. Gelder
 Adriaen Adriaensz. Koninck
 Crijn Centen
 Pieter Dontry
De weduwe van Adriaen Lenerts Pors
 Pieter Aerts. Verschoor
 Adriaen Jacobsz. van Cleef
 Meester Aert de Rover
 Jacob Jacobsz van Cleef
 Robbert Aertsz.
 Coern. Tonisz Noteboom
 Jan Corn. Plockhaer
 Abraham Corn. in t Velt
 Harman Lenerts Grawert
 Dirck Aertsz Verschoor
 Jacob Jorisz
 Jacques Govertsz
 Cornelis Corn. Duyser
 Joost Joostensz
 Cornelis Woutersz Verduyn
 Dammis Pietersz
 (RA Charlois 41)

De weduwe van Willem Michielsz.
 voor haar twee huysen
 Ametje Pieter Danser
 Lenert Aernoutsz
 Claes Reymersz off syn huysvrouwen vader
 Lenert Corn. Plockhaar swager en Adriaen-
 tge Gijsz tsamen
 Lenert Corn. Plockhaer
 Eeuwout Pietersz Bode
 Jacob Bastiaensz Hoochvliet
 Abraham Joosten
 Jochem Jansz
 Dirck Adriaensz. Florisz
 Dirck Crijnen Huyser
 Jan Warboutsz
Jan Leners Pors
Floris Adriaens
 Pieter Aertsz Louter
 Heyndrick Adriaen Pouwelsz
 Ingentje Pieters weduwe
 Pietertje Willems
 Adriaen Aertsz
 Pieter Tonisz Cranendonck
 Jacob Adriaensz Oosthouck
 Pieter Dirxs de Witth voor twee huysen

De titel van de tellingslijst luidt:

"de 26 Juny 1644 t quoier van de schoorsteen en gemaect bij schout en schepenen van Charlois met de annexe polders"

REÛNIE-AANMELDING:

BIJ DEZE PORS-POST VINDT U DE AANMELDINGSKAART VOOR DE KOMENDE REÛNIE. WILT U DE KAART ZO SPOEDIG MOGELIJK INVULLEN EN VERZENDEN?
 MOET U DIEET HOUDEN? VERMELDT DAN DE BIJZONDERHEDEN OP DE KAART; WIJ ZULLEN DAN MET UW WENSEN ZOVEEL MOGELIJK REKENING HOUDEN. UITERAARD GELDT DAT OOK VOOR DE VEGETARIËRS ONDER ONS. EN DIE ZIJN ER!
 VERGEET NIET DE KAART TE FRANKEREN. DAT BESPAART ONS STRAFPORTO.
 U WEET HET: BETALENDE INTRODUCES MOGEN MEEKOMEN. MELDT U UW GASTEN WEL AAN S.V.P.
 NIET OP DE BONNEFOOI KOMEN! DAT BRENGT ONZE LUNCHORGANISATIE IN MOEILIKHEDEN.
 AANMELDEN DUS.

REEKENINGHE ENDE BEWIJS VAN HENRICK ANDRIESZ MINTER, GHIJSBERT POWWELSZ, CORNELIS JAEFFITZ ALS CARCKMEESTERS VAN CHAERLOEIJEN, DIEN ZIJ DOEN VOOR SCHOUT ENDE SCHEPENEN VAN CHAERLOEIJEN ENDE DAT VAN HAEREN ONTFANCK ENDE HIJTGEEF, DIEN ZIJ GHEHADT HEBBEN VAN WEGHEN DIE CARCK VAN DEN JARE XVc TNEGENTICH ENDE WERT HIER GHESTELT BIJ PONDEN, SCHELLINGHEN, VAN XL GROOTEN VLAEMISCH PONT.

Noch ontfanghen van de weduwe Lenaert Lenaertsz Jonge Pors van dat haren man in de afftercarck begraven leijt.....ij T x s.

presentie: Adriaen Eeuwoutsz, schout, Wouter Henricxz, Willem Pouwelsz, Bastiaen Witten, Cornelis Lenaertsz ende Lenaert Willemsz, schepenen in den dorpe van Chaerloeijens, die dese hebben onderteijckent opten xiiij e Januwaribus an. XVc twee ende tnegentich mijn present als secretaris in den dorpe van Chaerloeijens, Lenaert Hermensz van der Schoor.

Zo luidt de rekening van de kerkmeesters van Charlois uit het jaar 1591. Hieruit blijkt dat Lenaert Lenaertszoon Jonge Pors, stamvader der Porsen, in het jaar daarvoor achter in de kerk van Charlois is begraven.

Zijn vrouw, Aechte Adriaense Porre heeft het voorgeschreven grafrecht aan de kerkmeesters betaald en deze hebben daarvan de bovenstaande akte opgemaakt ten behoeve van de schout en de schepenen van de gemeente. Er wordt nog gerekend in Vlaamse ponden en in schellingen.

De schout blijkt Adriaen Eeuwoutsz. te zijn. Hij zat het college van schepenen voor en was in de gemeente de hoogste justitionele functionaris. Als schepenen tegen overtreders of misdadigers een straf eisten, sprak de schout het vonnis uit. Hij bepaalde ook de strafmaat.

Schepenen (raadsleden) waren Wouter Henricksz., Willem Pouwelsz, Bastiaen Witten, Cornelis Lenaertsz en Lenaert Willemsz. In een boerendorp als Charlois toen was, zullen ook zij wel boeren zijn geweest. Meestal werden de invloedrijkste bewoners van een dorp tot schout, kerkmeester of schepen benoemd.

De administratie van Charlois - zo blijkt uit de archivalia - stond op een redelijk tot goed niveau. Kennelijk waren er nogal wat inwoners, ook onder de boeren, die de kunst van het lezen en schrijven machtig waren. Vermoedelijk hebben zij dat te danken gehad aan de monniken in het klooster te Rhon, die daarin les gaven. Maar al gauw komt er ook een schoolmeester op Charlois, die tevens de functie van koster bekleedde.

Veel Porsen zijn in het hoogkoor van de kerk begraven. Die plaats was gereserveerd voor de meest aanzienlijken uit de toenmalige dorpsgemeenschap, althans voor degenen die de daarmede verbonden kosten door hun nagelaten betrekkingen konden laten betalen. Lenaert Lenaertszoon wordt achterin de kerk begraven, ongeveer op de plaats waar nu de hoofdingang is. De gewone man werd op het kerkhof rondom de kerk ter aarde besteld.

Het begraven in de kerk bracht nogal wat geld in de dorpskas, nodig voor het onderhoud van de kerk en het betalen van de predikant, de schoolmeester, de grafdelvers etc. Uit de akten blijkt dat de Porsen ook hun kinderen in de kerk hebben laten begraven.

Behalve dat aan het begraven werd verdiend, werd er ook geld ontvangen voor het ophangen van rouwborden in de kerk. Op die rouwborden, meestal van hout, werd het wapen en de naam van de overledene geschilderd. Ook daarvoor dienden heffingen te worden betaald en hetzelfde gold voor de huur van de zitplaatsen in de kerk. Op den duur waren de vaderlandse kerken zo vol met rouwborden behangen, dat het gebruik moest worden afgeschaft. De opkomst van het Calvinisme heeft daaraan ook zeer bijgedragen, omdat in hun visie de kerken sober dienden te zijn en niet de mens met zijn rouwborden op de voorgrond diende te staan, maar de geopende Bijbel. Veel Calvinisten waren ook tegen het gebruik van het orgel (wat overigens ook vol met wapenschilden behangen was!), maar die tegenstand hebben zij moeten opgeven. Wuyster, echtgenoot van Neeltje Pietersdochter Pors, liet het wapen Wuyster (identiek aan dat der Porsen alleen met verhoogde middelste boom, kennelijk van zijn vrouw geërfd) op het orgelfront aanbrengen. In sommige Calvinistische kerken van Schotland is het orgel nog steeds taboe. Hoe dat zich verhoudt tot bijv. Psalm 150 is niet duidelijk.

Pas in de vorige eeuw werd het recht om in kerken te begraven, afgeschaft, met uitzondering voor zeer aanzienlijken of voor personen die langdurige rechten hadden verworven. De kerkgraven werden op den duur zo talrijk, dat zij slechts met een dunne laag zand konden worden afgedekt. Tijdens de dienst waren soms de ontbindingsgeuren te ruiken!

DE OUDST BEKENDE CHARLOISSE PORSEN

=====

De oudst bekende Porsen, die wij in de archivalia zijn tegengekomen, zijn JAN PORRE en LIJSBETH JAN PORRENDUCHTER. Over beiden hebben wij meermalen in ons familieblad Pors-Post geschreven.

JAN PORRE vinden wij in het Klepboek over de jaren 1200-1572 no 4, folio 12 verso, in het bezit van de Gemeente Dordrecht. Daarin wordt zijn beklag vermeld, dat zijn schip is leeggeroofd "bi den normans ende vlamingen".

LIJSBETH JAN PORRENDUCHTER wordt vermeld in de Inventaris van de Heren van Putten en Strijen nr. 71 van 1392 (ARA 's-Gravenhage) als koopster of pachtster van grond in de omgeving van de polders Robbenoord en De Hillen.

Zowel Jan Porre als Lijsbeth Jan Porredochter behoren tot de "losse einden" in ons genealogische onderzoek, hetgeen zeggen wil, dat het hier incidentele vondsten betreft die niet in een aan de hand van opeenvolgende akten in onze stamboom kunnen worden ingepast. Het is aannemelijk, dat zij behoren tot onze voorouders, maar echt bewijsbaar is dit niet.

Waarom aannemelijk?

In de eerste plaats omdat de naam PORRE of PORS uitsluitend voorkomt in het beperkte gebied van en rondom Charlois. Ten tweede omdat de naam PORRE of PORS in de veertiende en vijftiende eeuw en zelfs in de daarop volgende eeuwen nergens anders blijkt voor te komen. Het voorgeslacht van de Porsen moet gezocht worden in de polders rondom Charlois. In de veertiende en vijftiende eeuw waren zij ook niet zó talrijk dat de stelling gewettigd zou zijn dat wij met verscheidene Porsenfamilies te maken zouden hebben. Tenslotte duidt ook hun maatschappelijke stand erop dat zij tot één en hetzelfde geslacht behoren. Maar wat genealogisch niet bewezen kan worden, is ook niet bewezen en dient te worden gerangschikt onder de "vermoedens".

Bewijsbaar wordt onze genealogische tabel pas met LENAERT LENAERTSZOON JONGE PORS, die plm. 1550 te Charlois werd geboren en aldaar in 1591 is overleden. Uit de Rekeningen van de Kerkmeesters van Charlois weten wij, dat hij in de "afftercarck" is begraven. Hij was gehuwd met AECHTGE ADRIAENS PORS, volgens genoemde kerkrekeningen in 1627 te Charlois overleden. Met hem begint de bewijsbare stamboom der Porsen. Lenaert Lenaertszoon mag dus beschouwd worden als de stamvader der Porsen, terwijl Achte Adriaens met hetzelfde recht als de stammoeder mag worden beschouwd.

Vóór Lenaert Lenaertszoon kennen wij in het Charloisse JORIS ADRIAENSZOON PORRE, de eerste PORS die wij in de archivalia in dit gebied aantreffen. Zijn geboortedatum wordt nergens vermeld, maar wij kunnen die berekenen aan de hand van een akte uit 1532, waarin hij genoemd wordt als koper van een korentiende in de polder van Charlois. Volgens de rekening over 1489 diende men tenminste 19 jaar oud te zijn indien men als koper wilde optreden. Als wij van het jaar 1532 negentien jaren aftrekken, komen we in 1513. Maar misschien was hij nog wel ouder.

Het tiendrecht is in het Romeinse recht onbekend, maar in het Nederlandse recht van die tijd betekende het, dat men recht verkreeg op een evenredig deel van de gewassen die op de gronden van een ander waren gegroeid. In ons geval verzeerde Joris Adriaenszoon zich dus van 1/10e deel van de korenopbrengst van een bepaald stuk grond, waarvan hij medefinancier was geworden. Het tiendrecht kon ook betekenen, dat men recht verwierf op de jonge dieren, die op die gronden werden geworpen.

Joris Adriaenszoon vinden wij ook in het Cohier van de Tiende Penning van Charlois uit 1543. Hij wordt daarin vermeld als pachter of bezitter van drie morgen en twee en een halve hondt in de polder Robbenoord en van nog eens twee en een halve morgen in de Hillepolder. Het valt op, dat dit precies de gebieden zijn

waarop Lijsbeth Jan Porrendochter al in 1392 een begerig oog had laten vallen. Sedert Lijsbeth en Joris Adriaens grond kochten of pachtten in het Charloisse gebied, komen er in deze streek veel Porsen voor. Tot aan het einde van de negentiende eeuw wonen de Porsen vrijwel uitsluitend te Charlois en omgeving. Daarna trekken velen naar elders, maar het gros blijft toch dicht bij de oude stamgrond wonen, in de dorpen en polders rondom Charlois, in Rotterdam en naaste omgeving. Slechts enkelen trekken verder het land in doordat hun beroep hen daartoe noopte. Maar nog wonen de meeste Porsen binnen een straal van 25 kilometer rondom de Charloisse kerk.

Als boeren zaten de Porsen "vast" aan hun grond. Als door een te groot kindertal de te vererven stukken grond teveel moesten worden gesplitst en daardoor voor de erven te klein werden om daarvan redelijkerwijs in hun onderhoud te voorzien, trokken de jonge boeren van de familie verder de polders in, meestal naar de nieuw drooggelegde gebieden rondom het Charloisse.

De familierelatie tussen Joris Adriaenszoon en Lijsbeth Jan Porrendochter kan weliswaar niet onomstotelijk worden bewezen, maar het feit dat het aantal Porsen in dit gebied in die periode van de geschiedenis maar gering was, doet dit wel vermoeden, al ligt er tussen Lijsbeth Jan Porrendochter en Joris Adriaenszoon meer dan een eeuw! Na Lijsbeth (1392) vinden wij pas een Pors in het Charloisse omstreeks 1513 en wel Joris Adriaenszoon. Nu betekent dit niet, dat tussen Lijsbeth en Joris geen Porsen in het Charloisse zouden hebben geleefd. De toevoeging "Adriaenszoon" aan de naam van Joris duidt er immers op dat zijn vader Adriaen heeft geheten, maar die vinden wij in de archivalia niet terug. Vermoedelijk zijn de archivalia, waarin hij werd vernoemd, zoek geraakt of is hij van elders gekomen, misschien ook wel uit het Dordtse zoals Lijsbeth. Maar zekerheid bestaat daaromtrent allerminst.

Als opgemerkt komt Joris Adriaenszoon voor in het Cohier van de Tiende Penning van Charlois uit 1543. Wat betekent dit?

De Tiende Penning was een onderdeel van de belastingplannen van de Hertog van Alva, de Spaanse opperbevelhebber in ons land. Onze gewesten waren door de Spanjaarden bezet. Op 21 maart 1569 eiste Alva de invoering van deze tiende penning. Deze bestonden uit:

- a) de 100e penning, een heffing ineens op het kapitaal;
- b) de 20ste penning, waarbij men bij verkoop van grond en ander onroerend goed 5% moest afstaan;
- c) de 10e penning, waarbij men van de waarde van elke handelstransactie 10% diende af te geven.

Alva ging er toe over de beide laatste penningen te kapitaliseren: de 100ste penning werd gewoon geïnd. In 1571 wilde Alva eveneens de 20ste en de 100ste penning gaan innen, maar er volgden heftige protesten uit handelskringen. Kom de Nederlander niet aan zijn lieve geld! De Spaanse koning Philips II zag in 1574 tenslotte maar geheel af van het incasseren van de 20ste en de 10de penning. Lenaert Joriszoon echter, zo blijkt uit het Cohier van de Tiende Penning, ontkwam niet aan de Spaanse belastingmaatregel en daaraan hebben wij het te danken, dat wij nu zo ongeveer weten wanneer hij werd geboren en in welke woeelige tijd hij leefde.

Het gebied waarin de Porsen zich in de vijftiende en zestiende eeuw vestigden was nog maar zeer jong. Door de vele hoge vloedten in de 14e en de 15e eeuw was het lage land, drijvende geworden, al waren er al stukken land ingepolderd. Op 24 april 1460 gaf Karel de Stoute een uiterwaards gelegen rietland in eigendom aan Jan, baron en heer van Auxy, ter bedijking. Dit gebied heette Ryerwaert (Rietwaard). In 1461 was een oppervlakte van 1500 gemeten lands gereed. Op 26 september 1462 gaf Karel aan zijn gunsteling Anthony Michielsz. van Eversdijck, toen al stadhouder van Putten en grondheer van Charlois, ook de ambachtsheerlijkheid over het nieuw verworven gebied Charlois. Op 14 april van het jaar 1462 werd de bouw van de Sint Clemenskerk bepaald, de kerk die

sedertdien zo'n belangrijke rol in vele Porsenlevens heeft gespeeld.

Charlois betekende voor velen nieuwe grond en een nieuwe toekomst. De belangstelling om zich daar te vestigen was dan ook groot. Reeds vanaf het prille begin van Charlois, in 1392 (Lijsbeth Jan Porrendochter) hebben de Porsen belangstelling voor dit gebied getoond en er zich metterdaad gevestigd. Het feit dat in 1462 de bouw van de Sint Clemenskerk werd verordineerd, duidt er al op dat het gebied zich begon te bevolken.

Joris Adriaenszoon heeft een woelige tijd beleefd.

Hij zal ongeveer zeven jaar oud zijn geweest, toen Karel V in 1520 te Aken tot keizer van het Duitse Rijk werd gekroond. Karel, die de macht had over half Europa, bracht de Zeventien Provinciën van Zuid- en Noord-Nederland weer nauw bijeen, maar als Bourgondische Landen bleven zij zelfstandig, zij het onder bescherming van de Duitse vorst. Onder Karel V was het politieke en staatkundige leven dragelijk, maar dat veranderde toen in 1555 zijn zoon Filips II in Spanje en Nederland werd opgevolgd. Hij was op en top Spanjaard en hij heeft de Nederlandse volksaard nooit begrepen. De zelfstandigheid van de Bourgondische Gewesten, waarbinnen ook Charlois viel, was hem een doorn in het oog. Hij vertrouwde de Nederlanders niet en wenste dat zij behandeld zouden worden als een onderdeel van Spanje. Daarom legde hij aan de Nederlanders heffingen op, zoals via de hiervoor genoemde Tiende Penning, voor de financiering van oorlogen waarbij de Nederlanders zich niet in het minst betrokken gevoelden. Zijn soldaten en huurlingen gingen in onze landen tekeer alsof ze in bezet gebied vertoefden. Daarbij kwam nog dat Filips II de verpersoonlijking was van het monarchaal absolutisme en de bevolking een zeer strenge katholieke leer oplegde. Dit alles maakte hem bij de Nederlanders niet populair, integendeel! Nauwelijks had Filips zijn zetel naar Spanje verplaatst en de Landvoogdes Margaretha van Parma in onze gewesten gestationeerd, of het verzet brak los, hetgeen zou uitlopen op een scherp conflict tussen katholieken en protestanten. Of Joris Adriaenszoon die fase in onze geschiedenis nog heeft meegemaakt, weten wij niet, want zijn sterfdatum ontbreekt in de archivalia.

In het polderachtige gebied van Charlois met zijn wijd verspreide boerderijen, het door veel water omgeven en doorsneden land, zullen de bewoners wel niet veel last van de Spaanse troepen hebben ondervonden. Die hielden zich voornamelijk in de grote steden en in vestingswerken op, zoals bijv. in het nabij gelegen Rotterdam, Dordrecht en Brielle. Last had men van de Spanjaarden vooral door de belastingdruk die zij op de bevolking legden (Tiende Penning), de harde handhaving van het katholicisme en hun gedurige ronselpraktijken onder jonge mensen om dienst te nemen in het Spaanse leger. In Charlois en omgeving was voor de Spanjaarden niet veel te halen. Het was bovendien een gevaarlijk gebied, waar men licht in het moeras terecht kon komen of in de uitgestrekte polders kon verdwalen. Menige Spanjaard, die des avonds op rooftocht uittrok naar voedsel of andere buit, keerde niet meer naar zijn standplaats terug. Het gebeurde in die tijd vaak dat de boeren kleine groepen Spanjaarden eenvoudig met messen of hakbijlen afmaakten en ze voorgoed in het moeras lieten verdwijnen.... Want populair waren zij niet.

LENAERT JORISZOOM EN ADRIAEN JORISZOOM PORRE

=====

Na Joris Adriaenszoon vinden wij nog twee Porsen in de Charloisse archivalia die wij als losse genealogische eindjes moeten beschouwen, maar waarvan eveneens een gerechtvaardigd vermoeden bestaat, dat wij hier met voorouders te maken hebben. Het zijn:

1. LENAERT JORISZOOM PORRE, ALIAS DE OUDE PORS
2. ADRIAEN JORISZOOM

Uit de toevoeging "Joriszoon" zou kunnen worden afgeleid, dat wij hier te maken hebben met zoons van Joris Adriaenszoon.

Laten we eerst eens bezien wat wij weten van ADRIAEN JORISZOOM. Hij wordt genoemd in de Kerkrekening over 1583 in verband met zijn "arffhuys". Dat betekent dat hij rondom dit jaartal overleden zal zijn. Of en met wie hij gehuwd is geweest, hebben we niet kunnen vaststellen. Maar dāt hij gehuwd is geweest, is wel zeker, want hij had tenminste drie kinderen:

1. JORIS ADRIAENSZOOM, waarover wij in de Kerkrekening over 1598 lezen:
"Noch ontfanghen van Joris Adriaensz, van dat Yeman Bouwensz. in de carck begrauen leijt....iiij f x s"
(Hij betaalde dus de grafrechten voor genoemde Yeman Bouwensz.)
2. AECHT(GEN) ADRIAENSDOCHTER PORRE, overleden in 1627 en begraven in de voorkerk, trouwt LENAERT LENAERTSZOON JONGE PORS (!)
Kerkrekening: "Ontfangen van de erffgenamen van Aecht Porre van dat Aecht Adriaens voors. in de voorkerck begrauen leijt....iiij f".
3. DIRCK ADRIAEN JORISZOOM, overleden in 1649, begraven te Charlois op het kerkhof ("Ons Voorgeslacht 1963, pag. 192).

Deze gegevens zijn voor ons uitermate interessant! Want hieruit blijkt dat AECHTGE ADRIAENSDOCHTER, de stammoeder der Porsen (!) is, waardoor de genealogische relatie met Adriaen Joriszoon is aangetoond althans via de vrouwelijke lijn.

Dus tōch een familierelatie!

Via AECHTGE ADRIAENSDOCHTER PORRE mogen wij ADRIAEN JORISZOOM dus tot een onzer oudste, genealogisch bewijsbare voorvaderen rekenen.

Floor Vos heeft al eerder het vermoeden uitgesproken, dat het best mogelijk kan zijn, dat LENAERT LENAERTSZOON helemaal geen Pors van den bloede is geweest, maar door zijn huwelijk de naam van zijn echtgenote PORRE of PORS heeft aangenomen. Het gebeurde wel meer dat mannen de geslachtsnaam van hun vrouw aannamen, hetzij dat zij zelf geen achternaam hadden, maar met een patronym werden aangeduid, hetzij de vrouw uit een voornamere familie kwam. Dit zou impliceren, dat de Porsen niet zo heten op grond van het feit dat een hunner voorvaderen die geslachtsnaam bezat, maar omdat een hunner voor-moeders de naam PORRE of PORS heeft gedragen!

Hoe het precies zit, zullen we wel nooit meer kunnen achterhalen. Een feit blijft dat Lenaert Lenaertszoon als PORS onze genealogische tabel is ingegaan en daarom wel degelijk tot onze stamvaders mag worden gerekend, zelfs wanneer hij "van zijn eigen" anders heeft geheten.

In de kerkrekening van 1600 lezen wij:

Nach ontfanghen van de weduwe ende arffghenamen van Lenaert Jurisz.
za, van dat Lenaert Jurisz inde carck begrauen is.....ij f x s.

Het betreft hier Lenaert Joriszoon Porre (Pors), de "Oude Pors" waarover wij al meermalen hebben geschreven. Hij werd geboren omstreeks 1520 en was in de jaren 1587/1588 kerkmeester en in 1587 "boockhouwer" der kerkelijke gemeente. In onze genealogische tabellen wordt het jaar 1600 als zijn sterfjaar vermeld, maar dit moet ongetwijfeld zijn 1599, omdat de kerkrekeningen altijd na het verstrijken van een vol jaar werden opgesteld, in het onderhavige geval in januari 1600. Het gaat in de kerkrekeningen dus steeds om het voorgaande jaar. Een correctie in de stamreeks voor wat betreft zijn sterfjaar is dus op zijn plaats. Het gaat hier om dezelfde Pors die in 1584 wordt genoemd als koper van een korentiende in de polder Robbenoort (ARA Arch. Rekenkamer van Holland, afd. Rekeningen no 2544) en in "Charlois en Annexe Polders", 1 juni 1592 toen hij moest komen verklaren wie vroeger altijd de schouw verricht hadden van de zeedijk van Katendrecht.

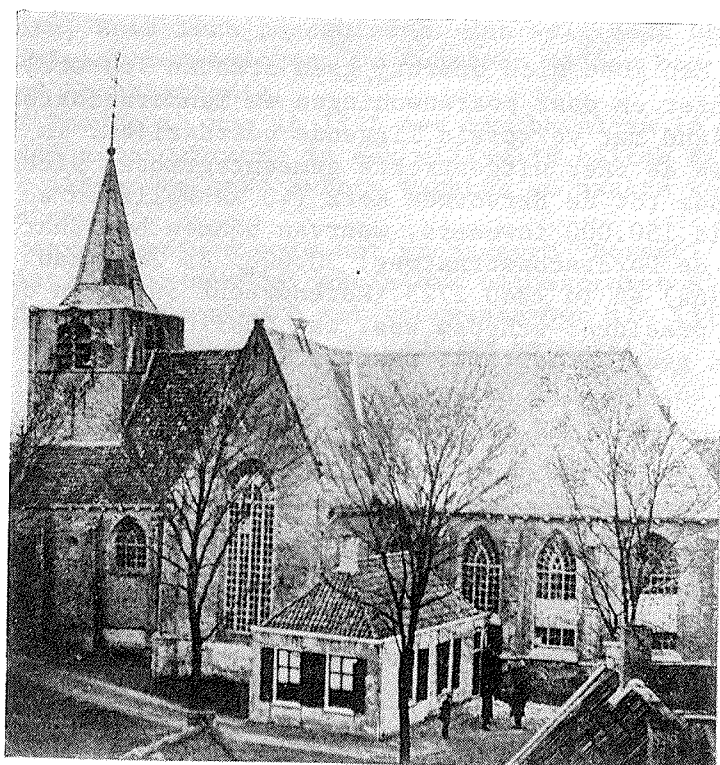
VOOR ONS IS HET INTERESSANT OM TE WETEN:

1. Dat wij genealogisch bewijsbaar - dus aan de hand van archiefstukken - afstammen van LENAERT LENAERTSZOON JONGE PORS (plm.1550-1591) via de m a n n e l i j k e lijn
en
2. idem van AECHTGE ADRIAENSDOCHTER PORRE (overl. Charlois in 1627) via de v r o u w e l i j k e lijn. Daarbij zij aangetekend, dat wij via haar weer terecht komen bij ADRIAEN JORISZOOM PORRE.

Van twee zijden, via de agnaten en de cognaten PORSEN dus!

Uit alle onderzoek valt af te leiden, dat ons voorgeslacht al aan het einde van de vijftiende eeuw te Charlois en omgeving woonde, misschien al in de tijd, dat Karel de Stoute (1462) opdracht gaf tot de bouw van de Sint Clemenskerk. Het wordt traditie eens per vijf jaar (in 1991 voor de vierde maal) op deze plaats een herdenkingsbijeenkomst te houden. Daarbij mogen we ons steeds wel realiseren, dat wij dan samenkomen op een plaats, die door ons gehele vorgeslacht is betreden. Samenkomen op deze plek is voor alle Porsen dus van een heel bijzondere betekenis. Daarmede erkennen wij onze hechte verbondenheid met de mensen waaruit wij allen zijn voortgekomen. Tot op de huidige dag komen Porsen naar deze oude kerk. Al meer dan vijf eeuwen!

(Henk)

VOORMALIGE ST. CLEMENSKERK (1867)

Aan het begin van de 15e eeuw heeft er in de Ryerwaert, ook wel Riederwaard genoemd, vermoedelijk een kleine, houten kapel of kerk gestaan, waar de weinige inwoners van het toenmalige gebied hun godsdienstige plichten konden vervullen. De Nederlandse gewesten waren toen nog katholiek. De bewoners van de Riederwaard waren toen voornamelijk vissers, rietsnijders, zoutzieders, turfstekers en keuterboertjes.

Op 14 augustus 1460 gaven de grondheren een andere naam aan de Riederwaard, namelijk Charolois, daarmede de band aangevende met Karel de Stoute, graaf van het in Frankrijk gelegen Charolois.

In een akte van 14 april 1462 wordt bepaald dat de Sint Clemenskerk moest worden gebouwd. In 1461 was het gebied al ingepolderd.

Sedert die tijd heeft de kerk een aantal ingrijpende reparaties en verbouwingen ondergaan, in het

begin van de zeventiende eeuw en in 1773. In 1833 werd de kleine toren op de viering afgebroken en de klok bij de tweede andere in de grote toren geplaatst. In 1660 werd de huidige toren gebouwd, toen Leendert Ariens Pors president-schepen van Charlois was.

Op de foto ziet men hoe de kerk er tot 1867 heeft uitgezien. In dat jaar werd de kerk afgebroken, met uitzondering van de grote toren, die tot op heden het oudste en meest historische bouwsel van Charlois is. Er kwam een gehele nieuw kerkgebouw met consistoriekamer in geheel andere bouwstijl. De ingang kwam nu aan de Oostzijde en de oude Westtoren bleef als monument behouden. Om de diensten te

kunnen laten doorgaan, bouwde men om de kerk van 1867 de nieuwe kerk heen. Toen dit bouwsel gereed was, brak men de oude kerk van binnenuit af. Door de eeuwen heen zijn de Porsen met het wel en wee van deze kerk verbonden geweest.

CHARLOIS

VAN WEGE DEN KONING

De Hoogere Raad van Adel, gebruik makende van de magt aan denzelve verleend, bij besluit van den 20sten Februarij 1816, bevestigt bij dezen de Gemeente van Charlois ingevolge het, door haar gedaan verzoek, in het bezit van het navolgende Wapen: zijnde van zilver, beladen met Baren van Lazuur: voormiddenschild van keel, waarop een klimmende leeuw van goud.

Gedaan in 's-Gravenhage den 24 Julij 1816.
(Geteekend), Maxn. L d'Yvoy van Mijdrecht,
fungd. President

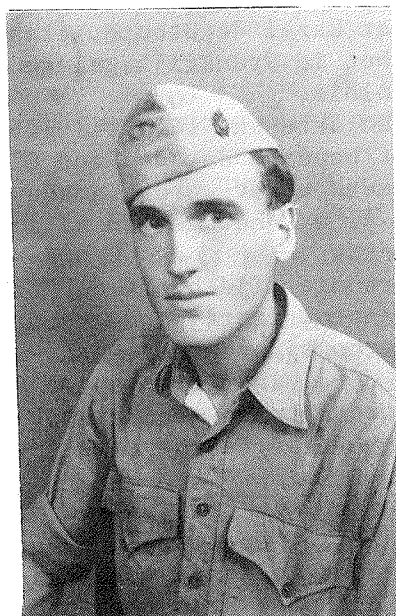
Ter ordonnantie van den Hoogen Raad,
)get.) De Wacker van Zon,
secretaris.

=====

De achtergrond van dit wapen, de baren van lazuur, komen ook voor in het familievaandel Pors, daarmede de verbondenheid van de Porsen met Charlois tot uitdrukking brengend.

BEVOLKING VAN CHARLOIS

In 1632 telde Charlois 137 huizen. Men moet zich daarbij geen straten voorstellen, maar een dijk met aan weerszijden hier en daar boerenwoningen en landarbeidershuisjes. Voor de rest niets dan polderland met verspreid liggende boerderijen. In 1768 telde men 275 huizen. In 1848 binnen de zeer uitgestrekte gemeentegrenzen slechts 2500 inwoners, vrijwel alle behorende tot de Hervormde Kerk (40 katholieken en tien Joden). In 1934 telde Rotterdam-Zuid 150.000 inwoners, waarvan binnen het Charlois-se gebied (gerekend ten Westen van de Dordtschestraatweg) 30.000. In 1817 had Charlois 1893 zielen (Katendrecht 364) en in 1840 2725 (Katendrecht 564). In de tijd dat Leendert Ariens Pors (1660) er president-schepen was, was Charlois niet meer dan een gehucht, hoewel het grondgebied zeer uitgestrekt was. De 2500 inwoners die Charlois in 1848 telde, woonden in 378 huizen (512 huisgezinnen). In de zestiende eeuw, toen de Oude en de Jonge Pors leefden, was de bevolking van Charlois gering in omvang.

=====

LINKS OP DE FOTO: Pieter Pors, alias "Van Scheveningen", schrijver van het artikel op de volgende pagina, als militair te Sorabaya in Indonesië.

=====

VAKANTIEKAARTEN:

Bestuur en redactie danken wederom voor de toezending van vakantiekaarten uit vrijwel alle werelddelen en landen van Europa. Een fijn bewijs dat men onze stichting ook tijdens de vakantie niet vergeet en met ons meeleeft!

=====

GEMEENTE-ARCHIEF POPULAIRDER:

Voor het eerst bezochten vorig jaar meer dan 10.000 mensen de studiezaal van het Gemeente-Archief te Den Haag. Het jaar daarvoor waren er dat zo'n 600 minder. Als de groei zo doorgaat is er voor verdere aanwas geen plaats! In het nieuw te bouwen stadhuis krijgt het archief echter weer genoeg ruimte voor bezoek.

=====

DOOR PIETER PORS, ALIAS "VAN SCHEVENINGEN"

Op geregelde tijden daagt onze voorzitter Henk de lezers uit hun ervaringen in de Tropen op schrift te stellen.

Tijdens de laatste reünie had ik het hierover met Klaas Pors uit Ridderkerk. Hij vertelde over zijn broer (mij welbekend) en wat deze meemaakte tijdens de Japanse bezetting. De laatste uitzendingen op de T.V. over de bezettingsjaren spreken hierover boekdelen.

Klaas zelf was tijdens de oorlogsjaren in Duitsland -onvrijwillig- Arbeits-einsatz. Wat hij meemaakte in en om Bremen valt niet te beschrijven.

Mensen die echt veel hebben meegemaakt zwijgen vaak en terecht, want het wordt vaak nauwelijks begrepen of aangevoeld.

Als ik dan nu toch over mijn ervaringen in Indonesie ga schrijven, behoeft de lezer geen sensationeel artikel te verwachten.

Reeds in 1944 werd in Amerika begonnen met de oprichting van een Mariniers Brigade. De bemanning hiervoor moest komen uit aanwezig beroepspersoneel, aan te vullen met oorlogsvrijwilligers.

De Brigade zou een bijdrage leveren aan de bevrijding van Indonesie. Hiertoe werd zij ingedeeld bij de Amerikaanse 5e Landingsdivisie met bestemming Japan.

De Jap is nimmer een te onderschatten tegenstander geweest; aan het einde van de oorlog -met zelfmoordvliegtuigen en zelfmoordtorpedo's- al helemaal niet. Een landing op Japanse bodem zou dus bepaald geen sinecure geworden zijn. De atoombom maakte een einde aan deze oorlog, waarbij de Japanners zowel in de strijd als in de inteneringskampen steeds meedogenlozer werden.

Als oorlogsvrijwilliger maakte ik in Amerika het einde van deze oorlog mee. Goed bewapend en goed getraind zouden wij nu regelrecht naar Indonesie gaan. Een lange reis vanuit Norfolk (USA) ving aan. Oponthoud in Aden, Ceylon, Port Swettenham en Penang. Soms leuk passagieren, dat wel, doch het oponthoud was noodgedwongen en uit politieke overwegingen. De Engelsen wilden ons namelijk niet in Indonesie hebben (Lord Mountbatten!).

Toch landde ik nog in 1945 met een bataljon in Indonesie en wel op 31 december. We werden ondergebracht in een villawijk buiten Batavia (Djakarta), genaamd Polonia. Daar liepen we onze eerste wachten en maakte kennis met de intense tropische nachten.

Ons eerste maleis werd het wachtwoord "Berenti atau saja pasang" (sta of ik schiet), door één der mariniers uitgesproken als "Brandewijn, alang, alang". We werden geconfronteerd met vrouwenkampen als Tjideng, Kramat, enz. en zagen en wisten toen genoeg van de Japanse bezetters.

Op onze eerste actie ervoeren we maar al te duidelijk dat de Pemoeda's en Heiho's (ongeregelde Indonesische vrijheidstrijders) onder leiding stonden van gedeserteerde Japanners maar ook Ghurka's (Brits Indische troepen). Het land was arm, de bevolking uitgehongerd en zonder kleding, de politiek onbegrijpelijk.

Op mijn verjaardag (14 maart) ging ik weer aan boord om enige dagen later in Soerabaya aan land te gaan. Daar werden wij herenigd met de rest van onze Brigade en daar ook heb ik -in Oost Java met de Oosthoek- voornamelijk gediend.

Heel veel acties, heel veel patrouilles, heel veel ontbering maar ook heel veel vreugde, heel veel vrienden, heel veel voldoening.

De Eerste en Tweede Politionele Acties vallen eigenlijk in het niet bij de dagelijkse kleinere acties en patrouilles. Hier vielen ook veel meer gesneuvelden en gewonden.

Omdat ik in Indonesie wilde blijven, heb ik mijn contract verlengd, waardoor ik inderdaad beide Politionele Acties meemaakte.

Toen daarna de soevereiniteitsoverdracht plaats vond zag ik het niet meer zitten en ben ik gereprateerd.

Graag had ik er gebleven om samen met de Indonesiers te werken aan dat land dat ik lief had. Ik heb er ook geen vijanden -integendeel- ik had en heb er vele vrienden.

"Orde en vrede" wilden wij brengen om daarna te werken aan een onafhankelijk Indonesie. Dat had mooi kunnen zijn doch zo heeft het niet mogen worden. Jammer.

Als laatste wil ik nog een punt onder de aandacht brengen, namelijk dat hier in Nederland bijna altijd gesproken of gedacht wordt aan de 7 december Divisie als men over troepen in Indonesie spreekt. Dit is absoluut een misvatting. Eerst waren er oorlogsvrijwilligers (bij alle krijgsmachtonderdelen) pas later kwamen de dienstplichtige contingenten, ondergebracht in de 7 december Divisie. In de eerste plaats waren er echter de Troepen van het Koninklijk Nederlands Indische Leger!

(vervolg op pag. 1394/1395 volgende Pors-Post)

Op zondag, 25 februari j.l. waren alle familieleden, vrienden en kennissen van Sandra en Mark uitgenodigd voor een Brunch in het Appeltheater te Scheveningen. Nieuwsgierig togen we naar het theater, ons nog niet bewust van de werkelijke bedoeling van deze uitnodiging.

De opkomst was massaal. Na een half uurtje klonk de huwelijksmars als inleiding tot een film, opgenomen in het stadhuis Javastraat te Den Haag, over de huwelijksvoltrekking op 22 februari tussen Sandra en Mark.

Hiermede werd het geheim op zeer originele wijze onthuld. Van alle kanten volgden de felicitaties en daarna allen aan de brunch (breakfast/lunch = brunch!).

Mark en Sandra wonen reeds vele jaren samen en hebben reeds een dochtertje (Inge) en een zoontje (Freek), die er allebei zijn mogen.

Deze kinderen zullen dus de familienaam van Stokkum dragen. Sandra is de jongste dochter van Jaap Pors en Coby van Zandwijk.

Jaap Pors is weer de oudste zoon van Willem Pieter Pors en Petronella van der Winden.

Foeko Pors schreef in de laatste Pors-Post een verdienstelijk artikel over de negentigste verjaardag van Petronella van der Winden (Oma Nellie of Tante Nel) waarvoor ik hem zeer erkentelijk ben. Node misten wij toen een passende folder om uit te delen aan alle neven en nichten.

Voor het gebeuren in het Appeltheater zorgde Foeko echter tijdig voor de benodigde brochures (prachtig materiaal overigens!), zodat al mijn neven en nichten zijn ingelicht omtrent onze stichting.

Nu maar afwachten.

Piet Pors, alias Piet van Scheveningen

PORSENLIED

Op onze oproep in de vorige Pors-Post om het Porsenlied te toonzetten voor koor en muziek zijn verrassend veel aanbiedingen binnengekomen. Goed werk! Misschien moeten we de diverse "componisten" allemaal een kans geven hun produkties ten gehore te brengen, zodat de reünisten daaruit een eerlijke keuze kunnen maken. Dat zal een heel concert worden in 1991! Allen hartelijk bedankt. Wij zijn nieuwsgierig naar het resultaat!

Kort

NIEUWE BEGUNSTIGER

Onder nummer 342 mochten wij inschrijven: B.P. Pors, Berghoekstraat 42, 4416 BK te Kruiningen.

Mooi zo! Hartelijk welkom.

GEDOOPT:

Op 18 maart j.l. heeft Ds. Zorge in de Christelijk Gereformeerde Kerk te Leerdam de heilige doop bediend aan Arne Pors, zoon van Gert en Toos Pors.

Arne werd op 2 februari 1990 geboren.

VERHUISD:

Mevr. M.Pors-Lagestee, Van Ostadelaan 34 te Krimpen aan den IJssel naar:

Louise de Colignylaan 344, 3062 HN te Rotterdam.

Telefoon 010-4525479.

AFGEVOERD:

M.Pors, Kaya Epidendrum 5, Willemstad, Curacao, Nederlandse Antillen.

N I C O

geopereerd, o.a. aan een breuk, maar eind mei toch weer levenslustig aan de telefoon! Voortgezette beterschap van ganser harte toegewenst!

NIEUWE BEGUNSTIGERS:

Van harte welkom heten wij in onze gelederen:

1. John Worseling, Soembastraat 51 te 1782 SM Den Helder en 2. Jan Erik Worseling, Marsdiepstraat 286, 1784 AW te Den Helder.

Afscheid namen wij weer van P.H. Pors, Maasdam, J.M. Pors te Barendrecht en T.Pors uit Hattem, die zich bij ons niet thuis gevoelen.

DANKBETUIGING:

De overweldigende belangstelling die wij mochten ondervinden op onze trouwdag, heeft deze dag voor ons onvergetelijk gemaakt. Ook voor Uw blijk van belangstelling onze hartelijke dank!

Ria en Jan Pors-Kreutz,
Op de Smelen 40,
5863 BM Blitterswijk.

Hartelijk dank voor alle bloemen,
felicitaties en kado's die we voor ons
huwelijk van U mochten ontvangen.

Mede door Uw belangstelling is
onze trouwdag onvergetelijk geworden.

Bas en Marja Pors - Bakker

BELANGWEKKENDE PUBLICATIE OVER CHARLOIS UIT DE PERIODE 1660-1706

De bekende genealoog K.J. Slijkerman heeft een uitgave van de Werkgroep "Overmaas" gepubliceerd, getiteld "Charloisse Bronnen, huwelijken tussen 1660-1706. Het is een bewerking van het oudst bewaarde trouwboek van de Hervormde Gemeente Charlois met de ondertrouw- en trouwinschrijvingen en verzonden attestaties in die periode.

Van de 733 inschrijvingen die dit huwelijksboek bevat, gaan er maar liefst 30 Over Porsen! Maar daarbij zij aangevend, dat we het dan nog niet hebben over de patroniemen, want daar zullen ook nog wel Porsen tussen zitten. Voor ons genealogisch onderzoek is de publicatie van Slijkerman van grote betekenis en wij complimenteren hem daarmee dan ook van harte.

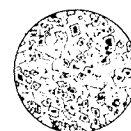
In 1606 werd door de Kerkeraad van Charlois besloten "dat men Register soude houden beyde van de gedoopte kyndere als ook van de getroude persoe". Het is dit register dat nu nog tot ons spreekt over de vele voorouders van ons geslacht. Ook vóór 1606 moeten er dergelijke aantekeningen geweest zijn, maar helaas zijn die door zekere Ds. Johannes IJserman in een driftige bui verscheurd...Mogelijk kwamen er in die voorafgaande registers aantekeningen over deze predikant voor, die hem niet welgevallig zijn geweest. Daarmee heeft hij grote schade toegebracht aan ons genealogisch onderzoek en dat nemen we hem nog steeds niet in dank af. Spijkerman merkt in het voorwoord op, dat veel paartjes weliswaar te Charlois in ondertrouw gingen, maar hun huwelijken te Delfshaven lieten sluiten. Hij vraagt

zich af waarom dit gebeurde. Mogelijk ligt het antwoord hierin, dat sommige van de Charloisse predikanten door leer en leven niet in de gratie lagen bij de Charloisse bevolking. Mogelijk heeft dit verschijnsel ook te maken met zwangerschap vóór het huwelijk, waardoor men liever ergens anders in het huwelijk trad om ongewenst "bekijk" te voorkomen. Opvallend is ook het grote aantal vreemdelingen dat in het trouwboek wordt vermeld. Als "dorp aan de rivier" zal Charlois wel veel bezoek van varenslieden en kooplieden hebben gehad.

Spijkerman heeft ook de Charloisse predikanten in volgorde opgenomen, beginnende met Jean Caleux of Calieux (1567), die een verlopen monnik en minnebroeder is geweest en werd opgevolgd door Wijnand Pietersz (1574), die onwettig in het ambt was gekomen en door de Synode van Dordrecht tot "rebel en looper" werd verklaard. Serieuzer wordt het met de predikanten Antonius Cornelli (1578-1583) en Petrus Henrici (1583-1592). Na deze beiden komt de beruchte IJserman (1592-1605 ?), de kerkboekenverscheurder en Adriaan Simonsz (1605-1619) die in 1619 wegens remonstrantie uit het ambt werd gezet. Later was hij als chirurgijn en waarschijnlijk ook nog als schoolmeester te Charlois werkzaam. De veronderstelling dat veel Porsen van leer en leven van sommige predikanten niet gediend waren en zich daarom voor hun huwelijksluitingen naar Delfshaven begaven, wint daardoor aan waarschijnlijkheid.

Dit schitterende en belangrijke boekje is verkrijgbaar voor f 17,50, inclusief verzendkosten, door overschrijving op postbankrekening 491842 van "Werkgroep Overmaas" te Hoogvliet onder vermelding van "Charloisse Bronnen".

In de periode 1567-1840 heeft Charlois 24 predikanten gehad.

ADRI PORS EN RIEK BIJL 40 JAAR GETROUWD

=====

Zaterdag 31 maart 1990.

Een geweldige dag! Een stralende zon en in De Bilt een stralend echtpaar, ADRI PORS EN RIEK BIJL, die met hun kinderen en kleinkinderen herdachten dat zij veertig jaar geleden te Rotterdam in het huwelijk traden. In gebouw "De Dierenriem" te Bilthoven werd een receptie gehouden waar iedereen gastvrij werd begroet door de kinderen en kleinkinderen. De Familie Stichting Pors werd hierbij vertegenwoordigd door penningmeester Klaas Meyboom en zijn echtgenote Ada en zoon Franck, met - uiteraard - een bloemengroet van de Stichting.

Het was een zeer gezellige en druk bezochte receptie, waarbij de receptiegasten werden verzocht op een door de kinderen aangereikt kaartje een wens te schrijven voor het bruidspaar voor de toekomstige tijd. Deze wensen werden daarna in een tweetal wensboompjes gehangen, wat een feestelijk gezicht was. Vanaf deze plaats nogmaals van harte gefeliciteerd en vele goede en gezonde jaren toegewenst met veel reünie-ontmoetingen!

Klaas Meyboom.NOG EVEN PERSOONLIJK...

Bij de vele gelukwensen die Adri en Riek hebben ontvangen, wil ik ook nog de mijne voegen, al deed ik dat ook al eerder schriftelijk. Op de heugelijke dag zelf kon ik door werkzaamheden niet aanwezig zijn, maar mijn beste wensen zijn er daardoor niet minder om.

Veertig jaar, Adri en Riek, is een lange periode in een mensenleven. Het is jullie niet altijd voor de wind gegaan, integendeel. Vooral het verlies van een van jullie zoons door zo'n tragisch ongeval, enkele jaren geleden, heeft over die periode een zwarte schaduw geworpen, een stil verdriet dat niet ophoudt en dat jullie blijde gevoelens op jullie huwelijksdag zeker ook zal hebben begeleid. Dat er toch nog zoveel goeds te vieren viel, is gelukkig! We gunnen jullie dat zo van ganser harte! Dit schrijvende, beste Adri, denk ik terug aan de vijftiger jaren. We waren samen toen nog jonge mannen in de kracht van ons leven. Met een lang leven vóór ons, waarvan we niet wisten wat het ons allemaal zou brengen, maar waar we vitaal en vol moed instapten.

Ik herinner me nog hoe we samen op catechisatie waren bij Ds. Heerma te Rotterdam. Daarvan is nog een foto bewaard, waar we beiden op staan. Toen was de familiestichting nog in de verste verte niet in zicht. Wat is het lang en wat is het kort geleden.... We hoeven niet zwartgallig te zijn door hieraan toe te voegen, dat onze langste tijd hier in dit ondermaanse er alweer opzit. Dat klinkt niet echt vrolijk, maar het is wel een realiteit!

Als jullie, Adri en Riek, dan na veertig jaar mochten herdenken hoe je eens het besluit nam samen door dit leven te gaan, elkaar trouw belovende in goede en in kwade dagen, dan mag er ook dankbaarheid zijn voor de liefde die in jullie harten voor elkaar is uitgestort en voor de grote gave die jullie in je kinderen hebt ontvangen. Dat is met recht een innige gelukwens waard en daarin deel ik via deze woorden maar al te gaarne. Het ga jullie erg goed! Vier uw vierdagen, zegt Nahum 1 : 15, "ziet op de bergen de voeten desgenen die het goede boodschap, die vrede doet horen". Moge dit rijkelijk jullie deel zijn in de jaren die hopelijk nog voor jullie liggen.

Henk PorsOP NAAR DE 14E REÜNIEVAN ONZE 12½-JARIGE STICHTING !

Het echtpaar links is op weg naar de 14e familiereünie van de Familie Stichting Pors.

U komt toch ook?

Toon uw solidariteit, uw familiezin en uw waardering voor het werk van zovelen, verricht voor ons allen.

Op naar Vlaardingen dus!

Lees voor verder reünienieuws elders in dit blad.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

ADRI EN RIEK IN EEN OPPERBESTE HUWELIJKSSTEMMING.

=====

Zij danken allen voor de blijken van belangstelling ter gelegenheid van hun 40-jarig huwelijksjubileum, voor het bezoek, de bloemen, de kado's en vooral voor de vele goede wensen. Dit alles heeft hun huwelijksjubileum onvergetelijk gemaakt!

Adri en Riek zijn vanaf het eerste uur met onze stichting verbonden geweest. Mogen zij dat nog vele, vele jaren zijn!

Trouw zit hen in het bloed. Dat mogen we na 12½ jaar donateurschap van onze organisatie toch wel zeggen.

Een fraaie foto, die als herinnerings(pronk) stuk zeker door de familie, maar ook door ons zal worden bewaard. En dan te weten dat Riek en Adri maar samen begonnen zijn. Moet je nu eens kijken! Zo blijft het Porsengeslacht en de familiestichting in stand. Dat er een opperbeste stemming heerste, is duidelijk van de gezichten af te lezen.

De kinderen hebben ook voor een verslag van de heugelijke bijeenkomst gezorgd en dat vindt u op de volgende pagina. Laten we aan Riek en Adri maar eens wat extra aandacht in de P.P. besteden. Dat hebben ze wel verdiend.

Namens het stichtingsbestuur biedt penningmeester Klaas Meyboom, vergezeld van echtgenote Ada en zoon Franck (ja, nu staat het er goed met ck, beste Franck!) een fraai bloemstuk aan. Maar bloemen verwelken en scheepjes vergaan, doch onze vriendschap zal altijd bestaan. Of niet soms? Zo is dat en zo hoort dat bij ons.

VERSLAG VAN DE VIERING VAN HET 40-JARIG
HUWELIJKSJUBILEUM VAN ADRI EN RIEK.

Adri schrijft:

Op de trouwdag, 29 maart, kwamen de kinderen en kleinkinderen om half elf met een grote vaas witte anjers. De avond tevoren hadden zij de buitendeur al met groen en bloemen versierd. Na de koffie met gebak was er een koffietafel. Daarna - het was prachtig weer - maakten we een wandeling aan de buitenkant van De Bilt. Na de thee hebben wij veel plezier beleefd met bowling en daarbij genoten we van een drankje en bitterballen. De dag werd besloten met een koud buffet.

Een paar dagen later hadden wij de eigenlijke feestavond met daaraan voorafgaande de receptie. Kerkelijke en clubvertegenwoordigers kwamen ons gelukwensen, waaronder natuurlijk ook de Familie Stichting Pors met een prachtig bloemstuk. Na een gezamenlijke maaltijd werd de avond verder door de kinderen en kleinkinderen gevuld, de laatsten met een "A.B.C." waarin aardige en eigenaardige gewoonten van de grootouders breed werden uitgemeten.... Het gehele alfabet werd benut. Als je wilt luisteren, kun je van je kleinkinderen nog heel wat leren! Ook de kinderen hebben hun best gedaan en gedrieën vertelden ze hoe zij hun deel van de veertig huwelijksjaren hebben beleefd. Van de eerste herinnering tot heden, waarin ook een emotioneel ogenblik, toen zij in herinnering brachten hoe ook hun grondvesten schudden toen hun jongste broer op 17-jarige leeftijd dodelijk verongelukte. Na een ogenblik stilte ontstaken zij te zijner herinnering een kaars.

Wij mogen terugzien op een zeer geslaagd feest. Als aandenken kregen wij nog een gedenkboek, waarin ieder familielid, zelfs drie uit Canada en één uit Eylharting in Duitsland, participeren.

Mede namens Riek nog hartelijk bedankt voor het prachtige bloemstuk van de familiestichting!

ADRI

GEKOZEN IN GEMEENTERAAD

Bij de jongste verkiezingen voor de Gemeenteraden is Henk Pors te Capelle aan den IJssel gekozen tot raads-lid. Capelle aan den IJssel telt om en nabij de 59.000 inwoners.

Voor een exclusief getekend portret naar foto:

**PORTRETATELIER
WAGENSVELD**

J.W. Frisostraat 70A
9717 ES Groningen
Tel. 050-142047

informeert u vrijblijvend.

AANVANGSTIJD VAN DE REÛNIE VERVROEGD

Let op! De reünie begint om tien uur en niet zoals tot dusverre om half elf. De zaal is al om half tien open. Noteren s.v.p.

HENK VAN GELDER 81 JAAR

Op 10 mei jl. heeft Henk van Gelder, weduwnaar van Jacoba Pors, zijn 81e verjaardag herdacht. "Herdacht", want voor v i e r e n is eigenlijk weinig reden. Van Gelder wordt nog steeds verpleegd in het Verzorgingstehuis "De Twee Bruggen" aan de Pascalweg 41 te 3076 JK Rotterdam na een zware beroerte eind 1988. Zijn toestand is nog steeds niet veel verbeterd. Aan de rechterzijde is hij verlamd en hij kan niet spreken. Bovendien dienen de onvermijdelijke overige ouderdomskwalen zich aan.

Henk heeft hem op zijn verjaardag bezocht. Hij was overigens de enige bezoeker op die dag....

Van Gelder blijft dankbaar voor elk kaartje waaruit medeleven met zijn lot spreekt.

**Wij slaan meer
acht op
wat ons bindt
dan op
wat ons scheidt,
U ook ?**

1989

JAARVERSLAG FAMILIE STICHTING PORS

Hierbij een overzicht van de financiële gegevens over het jaar 1989.
Ook dit jaar zijn er weer diverse activiteiten ondernomen door de Familie Stichting. Activiteiten die zich voornamelijk in de sfeer van genealogisch onderzoek en versteviging van de familieband richten.

Hieronder volgt een overzicht van de inkomsten en uitgaven in 1989

<u>Ontvangsten:</u>		<u>Uitgaven:</u>	
Saldo 1-1-1989	f. 9.727,40	Redactie-en Druk- kosten Pors Post	f. 2.766,=
Saldo Codicil	f. 2.718,74	Porto Pors Post	f. 887,85
Saldo Secr.	f. 222,90	Felicitatiedienst	f. 539,45
Saldo res.rek.	f. 6.193,82	Bezoekkosten	f. 235,90
Donaties	f. 6.327,=	Gen. onderzoek	f. 103,90
Vrijwillige bijdr.	f. 1.483,94	Kontributies	f. 211,=
Reüniebijdragen	f. 3.049,40	Secr. kosten	f. 292,50
Div. verkopen	f. 128,=	Bestuurskosten	f. 489,34
Loterij	f. 900,=	Archieffoto's	f. 180,18
Wapen houtsnijden	f. 175,=	Wervingsaktie	f. 393,=
Kollekte reunie	f. 131,50	Reüniekosten	f. 3.321,55
Rente	f. 354,83	Saldo Secr.	f. 635,=
		Saldo Leeuwrek.	f. 10.000,=
		Saldo Res.rek.	f. 3.414,23
		Saldo Codicil	f. 2.834,29
		Saldo girorek.	f. 5.108,34
	<u>f. 31.412,53</u>		<u>f. 31.412,53</u>
	=====		=====

Donaties:

Dit jaar hebben we de nodige inspanning moeten leveren om de donaties binnen te krijgen. Per 31-12 stonden nog een 12 tal donaties open, hiervan zijn er per 31 maart 1990 nog 3 over die nog niet hebben betaald. Deze zijn na herhaalde herinneringen uit het bestand verwijderd. Het is jammer dat dit op deze wijze moet gebeuren. Ik wil u er dan ook graag op attenderen dat de minimale bijdrage ad f. 30,= steeds bij het ingaan van het nieuwe jaar dient te worden overgemaakt.

Vrijwille bijdrage:

Dit afgelopen boekjaar zijn de vrijwillige bijdrage met f. 580,- terug gelopen t.o.v. 1988. Het is jammer dit te moeten konstaten daar deze bijdragen de mogelijkheid schept de kontakten met elkaar te verstevigen. Tijdens bijzondere gebeurtenissen wordt een blijk van medeleven zeer op prijs gesteld.

Reunie 1989:

De reuniebijdragen waren dit jaar f. 3.049,40, dit wordt aangevuld met de loterij opbrengst van f. 900,-. Tijdens de reunie zijn er diverse aandelen verkocht, zoals het boekje "Voorgeslacht Pors", houtsnijwerk, etc. met een waarde van f. 128,-. De deurkollekte bracht f. 131,50 op. De uitgaven voor de reunie zijn f. 3.321,55 bestaande uit: zaalhuur, lunch, bloemen, drukkosten konsumpties en bediening.

Pors Post:

De redactie- en drukkosten zijn nagenoeg gelijk gebleven t.o.v. 1988. De porto-kosten zijn eveneens op peil gebleven, dit is mede door een advies van de FTT bereikt. Het zal u mogelijk zijn opgevallen dat de postzegel op de envelop is vervangen door een "port betaald" stempel, dit leverde een kostenbesparing van f. 75,- op.

Felicitering- en Gravendienst:

Diverse bezoeken zijn gebracht aan jubilerende, hoogbejaarde en zieke stamgenoten. Een blijk van belangstelling en deelneming werd betoond bij begravenissen en crematies. Steeds merken we dat door deze kontakten de familieband wordt verstevigd.

Overige uitgaven:

Hier treffen we de vaste kosten aan, zoals de inschrijving Kamer van Koophandel, de Federatie van Nederlandse Familieorganisaties en het Centraal Genealogisch Bureau. Daarnaast waren er de noodzakelijke administratie- en bestuurskosten.

In 1989 is een wervingsactie gestart met een mailing aan nog niet ingeschreven Porsen, hierop is een enkele positieve reactie geboekt.

Samenvattend kunnen we terug zien op een beheerst en redelijk goed financieel jaar waarbij aangetekend dat de giften zijn achter gebleven. Het bestuur spreekt de hoop uit dat deze laatste opmerking volgend boekjaar niet meer van toepassing zal zijn.

Graag breng ik u nogmaals onder de aandacht de donatie voor 1990, voor zover nog niet is voldaan, over te maken op giro 33 79 325 t.n.v. Familie Stichting Pors te Bennekom.

Het minimumbedrag is nog steeds f. 30,-, uw giften zijn hierbij van harte welkom.

Met vriendelijke groeten,

K. Meyboom - Penningmeester.

VERKLARING VAN DE KAS- EN NOTULENKOMMISSIE

De ondergetekenden,

Mevrouw J. Bruinzeel-Pors, wonende te Capelle a/d IJssel

De heer A. Pors, wonende te Nieuwerkerk a/d IJssel

Mevrouw L.K. 't Hart-Pors, wonende te Krimpen a/d IJssel

samen vormende de Kas-en Notulenkommisssie als benoemd in de algemene vergadering van de Familie Stichting Pors (op de jaarlijkse reünie in september 1989 te Rotterdam),

verklaren

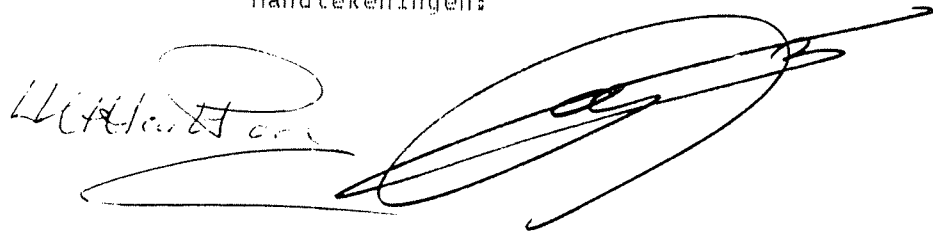
dat zij de financiële bescheiden der Stichting over de periode 1-1-1989 t/m 31-12-1989 hebben ingezien en gecontroleerd, en dat de door de penningmeester opgestelde financiële verantwoording over dat jaar daarmee geheel in overeenstemming is.

Tenslotte stellen zij het bestuur voor de penningmeester algehele decharge te verlenen over het gevoerde financiële beleid in 1989,

't welk doende te Bennekom
Krimpen a/d IJssel

d.d. 10 april 1990

Handtekeningen:

Ook dit jaar hartelijk dank

*"En God zal alle tranen van uw ogen afwissen
en de dood zal niet meer zijn, geen rouw,
geen smart zal er zijn, want alle lijden is voorbij."*

Met droefheid geven wij U kennis dat na een langdurig smartelijk lijden van ons
is heengegaan mijn lieve man, onze broer, zwager en oom

CORNELIS BRUINZEEL

in de leeftijd van 72 jaar.

J. Bruinzeel - Pors
en verdere familie.

15 mei 1990.
Valeriusrondeel 19, 2902 CA Capelle aan den IJssel.

Geen bezoek aan huis, geen bloemen.

Mijn man ligt opgebaard in de rouwkamer van Stichting „De Voorzorg“, Hoflaan
81, hoek Slotstraat te Rotterdam-Kralingen. Aldaar gelegenheid tot condoleren,
donderdag van 19.00 tot 19.30 uur.

De afscheidsdienst zal gehouden worden, vrijdag 18 mei om 11.00 uur in de
„Nieuwe Westerkerk“ aan het Valeriusrondeel 670 te Capelle aan den IJssel.
De teraardebestelling zal aansluitend plaats hebben om ongeveer 11.45 uur op
de Ned. Herv. Begraafplaats „Oud-Kralingen“, Kralingseweg 334
te Rotterdam.

Na de begrafenis is er alsnog gelegenheid tot condoleren in de kapel van de
begraafplaats.

In Memoriam

=====

Kees is overleden. Na een langdurige lijdensweg, inderdaad.
Samen met zijn vrouw Jannie behoorde hij tot de eerste vrienden
van onze stichting. Weinig reünies heeft hij moeten overslaan.

Henk en René hebben hem thuis en in het ziekenhuis nog mogen bezoeken. Ook Arie heeft Kees
nog bezocht. Steeds duidelijker werd het, dat het met Kees naar het einde liep. Dat einde
is dan ook gekomen.

Naar menselijk oordeel "gelukkig", want het lijden was hevig en uitzichtsloos. Daarvan
getuigde ook Ds. Maasland in de afscheidsdienst op 18 mei in de Nieuwe Westerkerk te
Capelle aan den IJssel, die sprak naar aanleiding van de tekst uit Openbaringen, die op
de rouwkaart is vermeld.

Na 43 jaar getrouwd te zijn geweest, is het smartelijk, aldus de predikant, elkaar te moeten loslaten. Tussen Kees en Jannie bestond een diepe, hechte band. Jannie was niet alleen Kees' vrouw, zij was ook zijn "moeder", zijn steun en toeverlaat waar hij niet buiten kon. De hechte band werd nog versterkt door het lijden van Kees. Zonder Jannie in zijn buurt kon hij dat lijden niet aan.

Mensen zijn wel eens blij als aan een smartelijk lijden een einde komt. Maar de dood is en blijft toch een koning der verschrikking. De dominee herinnerde aan Jezus, die weende aan het graf van Lazarus, terwijl Hij toch wist dat Hij hem zou opwekken. Waarom dan tranen? Omdat de dood de bezoldiging der zonde is en het graf de beschaming onzer zonden. Maar bij de Heere, de Heere zijn uitkomsten tegen de dood (Psalm 68). God laat zijn volk niet eindeloos in het verdriet. Van dat volk zal Hij de tranen van de ogen afwissen, eeuwige blijdschap zal op hun hoofden wezen. Het eindoordeel over Kees is aan God, Die rechtvaardig oordeelt en Zich nooit vergissen kan.

De rouwdienst werd namens de Stichting bijgewoond door Arie (secretaris) en diens echtgenote Gerda, hetgeen door Jannie zeer is gewaardeerd. Henk had Jannie al uit ziekenhuis opgebeld, waar hij op dat moment verpleegd werd. Op de begraafplaats was ook Floor Vos aanwezig. Foeko schreef Jannie een bemoedigende brief.

Het stichtingsbestuur is Kees dankbaar voor zijn trouw en voor zijn waardering voor ons werk, die hij meermalen uitte. Wij zullen hem op onze reünies missen. Op de volgende reünie zal zijn naam weer klinken bij de herdenking. Als een memento mori voor ons allen, maar ook om zijn nagedachtenis te eren. Wij hopen dat Jannie er bij zal zijn. God sterke haar in dit verlies!

=====

VOORZITTER IN HET ZIEKENHUIS

Wegens toenemende hartklachten werd onze voorzitter Henk in mei in het St. Franciscus-gasthuis te Rotterdam opgenomen. Bypass- operatie is noodzakelijk. Echter, bij het catheteriseren (via de slagader in de lies met een sonde naar het hart) raakte een bloedstolsel los, dat een lichte beroerte veroorzaakte. De operatie moest daardoor worden uitgesteld. Voorlopig moet Henk thuis revalideren in de hoop dat andere hersencellen de verloren gegane functie zullen overnemen. (Links slecht zien, gedeeltelijke gevoelloosheid). Maar eenmaal thuis gekomen zat hij al weer vlug achter de schrijfmachine om deze Pors-Post af te maken..... Wij wensen onze voorzitter van harte beterschap toe! Maar rustigjes aan alsjeblieft!

BESTUUR

=====

35 JAAR GETROUWD: Op 17 mei waren onze voorzitter Henk Pors en diens vrouw Maria Johanna Bekker vijfendertig jaar in de echt verbonden, waarmede onze hartelijkste gelukwensen!

BESTUUR

=====

ZIEKENHUIS...BRRRR...

Niks voor mij! Maar voor wie eigenlijk wel? In mei was het goed mis met het hart. Opname met operatie-indicatie, bypasses. Eerst onderzoek via de lies met een sonde naar het hart... Er kwam een stolseltje los, in de bloedbaan, naar de hersenen...Lichte attaque, gezichtsverlies aan de linkerzijde, tintelen in het oor, de vingertoppen en de tenen. Alles fout tikken, moeite met lezen. Nu gaat het wel weer, maar ik zie als een berg op tegen de operatie die toch onvermijdelijk zal wezen.

In het ziekenhuis veel bezoek, veel kaarten en brieven, veel bloemstukken. Maar je bent "op jezelf teruggeworpen". Vader en moeder beiden aan het hart overleden, grootvader, ooms... Zij hebben de kans op een bypass nooit gehad. Ik moet "dus" dankbaar zijn. Maar ik knijp 'm als een ouwe dief. Eerlijk! Psychisch ben ik nog niet in staat de til naar de operatie nu al te maken. Eerst wat revalideren. Schrik in de benen.

Wat geleerd? Ja, dat er tussen ons en de dood maar één schrede is. Dat brengt je tot ernstig nadenken en...op de knieën.

Dus toch heilzaam?

Ik weet er niet goed raad mee. Maar ik wil allen bedanken die me in deze moeilijke periode tot steun waren en dat nog zijn.

En ik wens mezelf erg veel moed toe, want moed heb ik heel erg nodig. Maar ik zit nog diep in mijn schulp!

Henk

Reünievoorzitter JAN NAUJOKS is er in geslaagd de befaamde Vlaamse kunstenares TINE RUYSSCHAERT te arrangeren, die op de reünie tweemaal zal optreden met een fantastische act over Tjil Uilenspiegel.

Uilenspiegel bespote het bewind van Keizer Karel, van Alva en de Heilige Inquisitie en vooral de Spaanse overheersing van de Nederlanden. Daardoor gaf hij "het gewone volk" moed en kracht om zich tegen de vijandelijke overheersing te blijven verzetten en hield hij de vrijheidsdrang in de Nederlanden levendig.

Tine Ruyschaert brengt deze nationale held en grappenmaker op de reünie tot leven met de figuren en de stemmen van Tjil zelf, van Nelle, Klaas en Soetkin. Steeds wanneer er in de Nederlanden sprake was van tyrannie, kwam Uilenspiegel er weer tot leven om de aandacht te vestigen op de vele wantoestanden en om het gezag bij de neus te nemen. Zo gezien was Uilenspiegel méér dan een legende, veeleer een uitdrukking van de onverzettelijke volksgeest van de vrijheidslievende Nederlanders in Noord en Zuid.

Lamme Goedzak, Tyl en Nelle, Klaas en Soetkin zijn de centrale figuren waarmee Tine Ruyschaert haar werkelijk kostelijke act vult. Behalve het Spaanse bewind worden ook de papen behoorlijk bij de neus genomen.

Met dit optreden van deze befaamde Vlaamse artieste hoopt de reüniecommissie de aanwezigen weer eens een zinvol en leerzaam programma te kunnen voorzetten. Men kan er dubbel van genieten door vooraf eens wat over Uilenspiegel te lezen, bijv. in een encyclopaedie of via een boek dat men bij de bibliotheek kan lenen. Men bedenke dat Uilenspiegel leefde in een tijd, waarin ook ons eigen voorgeslacht zuchtte onder de tyrannie en mogelijk ook moed heeft geput uit de grappen en grollen die Uilenspiegel gebruikte om de vijand de voet dwars te zetten.

Vooraf in het Vlaamse land was Uilenspiegel actief. Hij is méér geweest dan een l e g e n d e. Veeleer was hij de verpersoonlijking van het verzet, zoals dat in vrijwel alle kringen in de Nederlanden leefde. Een schitterende act ook om er foto's van te maken! Zeker is dat de reünisten hiermee een programma voorgezet krijgen, dat meer waard is dan een papieren feestmuts en een kermistoeter!

Wie van sappig Vlaams houdt, kan zijn hart ophalen!

Wij zijn echt van mening met Tine Ruyschaert k w a l i t e i t in huis te hebben gehaald. Een reden temeer om de reünie te bezoeken!

G E H U W D:

Op 15 juni zijn in het stadhuis van Vlaardingen gehuwd: CORINNA MARIE LODDER en ABRAHAM BEYER. Het huwelijk werd kerkelijk bevestigd door de grootvader van de bruid, Ds. A. van Straalen in het kerkgebouw van de Gereformeerde Gemeente in Nederland aan de Surinamesingel 103.

De jonggehuwden hielden een receptie in de Tritonzaal van het Deltahotel, die door veel vrienden en bekenden is bezocht.

Wij wensen het jonge paar veel zegen toe op de verdere levensweg!

U KRIJGT NOG EEN BRIEF VAN ONS!

In september hopen wij de aangeslotenen van de Familie Stichting Pors nog een brief te sturen met nader reünienieuws! Daarop behoeft u n i e t te wachten om zich aan te melden. Doe dat nu alstublieft via de bijgevoegde aanmeldingskaart. U zult er geen spijt van hebben. Trouwens, de nieuwe reünievoorzitter, Jan Naujoks, verwacht gewoon dat u komt!

DOEN!!!!

FINANCIEEL VERSLAG

Het Financieel Verslag in deze Pors-Post vermeldt opnieuw dat er weer wanbetalers waren. Laten we het kind bij de naam noemen! Vergeten, geen erg in gehad, het zijn de bekende argumenten. Laat het u niet overkomen. Nog niet betaald? Dan nu even het giroboekje gepakt. Mensen, mensen, dät is toch zo'n toer niet. Het bespaart ons extra werk, kosten er - laten we dat ook maar eens zeggen, ergernis.

Denken we ook eens na wat onze vakantie heeft gekost, dan komen we mogelijkerwijs tot de conclusie dat er dan ook nog wel een extra'tje voor de familiestichting af kan.... Tot ziens op de reünie. Laten we ons samen STERK maken!